

Országgyűlési Napló

Jakab István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Szávay István, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	33435
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP)	33435
<i>Csepreghy Nándor</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	33436
<i>Kunhalmi Ágnes</i> (MSZP)	33438
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	33440
<i>Dr. Latorcai János</i> (KDNP)	33442
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	33443
<i>Németh Szilárd István</i> (Fidesz)	33444
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	33446
<i>Szávay István</i> (Jobbik)	33448
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	33450
A Nemzetközi Műholdas Távközlési Szervezetre (ITSO) vonatkozó megállapodás és módosítása kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	33452
Az Egészségügyi Világszervezet Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályai 7. melléklete 2014. május 24-én Genfben, az Egészségügyi Világszervezet 67. Közgyűlésén elfogadott módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	33452
Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvénynek az egyszerű bejelentés 300 négyzetméternél nagyobb lakóingatlan nem kereskedelmi célú építésére történő kiterjesztésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	33452
A jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	33453
Döntés önálló indítvány tárgysorozatba vételéről	33454
Személyi javaslatok	33454
/Dr. Parragh Bianka és dr. Kocziszky György, az MNB Monetáris Tanács tagjai/ Határozathozatalok	33454
Eskütel	33455
Az Európai Uniónak a somáliai biztonsági erők kiképzésére irányuló missziójához ("EUTM Somalia") történő további magyar katonai hozzájárulásról szóló beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája.....	33455
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	33456
Dr. Vas Imre , a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője	33457
Felszólalók:	
<i>Dr. Vas Imre</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	33457
<i>Mesterházy Attila</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	33458
<i>Firtl Mátyás</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	33458
<i>Kulcsár Gergely</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	33460
<i>Demeter Márta</i> (független)	33461
<i>Dr. Legény Zsolt</i> (MSZP)	33466
<i>Dr. Turi-Kovács Béla</i> (Fidesz)	33466
<i>Mesterházy Attila</i> (MSZP).....	33468
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	33469
Dr. Vas Imre , a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadójának előterjesztői válasza.....	33470
Az EU-LAC Nemzetközi Alapítvány létrehozásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	33470
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	33471
Felszólalók:	
<i>Dr. Tilki Attila</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	33472
<i>Mesterházy Attila</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	33472

Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	33474
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	33475
Dr. Tilki Attila (Fidesz)	33475
Mesterházy Attila (MSZP).....	33476
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	33477
Bana Tibor (Jobbik).....	33477
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	33478
Dr. Szakács László (MSZP)	33478
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	33479
Mesterházy Attila (MSZP).....	33479
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz).....	33480
Dr. Szakács László (MSZP)	33480
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	33481

Az egyrésről az Európai Unió és tagállamai, és másrésről a SADC-GPM-államok közötti Gazdasági Partnerségi Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája

Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője... ..33482

Felszólalók:

Dr. Tilki Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	33482
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	33483
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	33483
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	33484

Napirend utáni felszólaló:

Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	33485
Szávay István (Jobbik)	33487

Az ülésnap bezárása.....33490

Az ülésen jelen voltak:

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
10. ülésnapja
2017. március 21-én, kedden
(9.02 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: dr. Tiba István és Szávay István)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 10. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Szávay István jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Schmuck Erzsébet, az LMP képviselő asszonya: „Miért ragaszkodik a kormány a paksi bővítéshez?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Három éve írta alá Orbán Viktor Vlagyimir Putyinnal titokban az atompaktumot, és azóta nincs válasz a magyar gazdaságpolitikát és külpolitikát évtizedekre meghatározó alapkérdésre, hogy miért ragaszkodnak olyan csökönyösen a bővítéshez. Amit ma tudhattunk erről a beruházásról, annak alapján racionális magyarázat nincs rá, amit pedig sejtünk róla, annak alapján minden erőnkkel azért kell küzdeni, hogy megakadályozzuk ezt az örült tervet.

Azt sem tudjuk továbbá, hogy miért kellett az országot gúzsba kötő egyezményt 2014 januárjában aláírni. A megállapodás nem volt előkészítve. A parlament és a szakma még csak a beruházás szükségességének és lehetőségének megvizsgálására, nemzetközi tender kiírására, a technológiák és a szállítók megversenyeztetésére készült. Orbán Viktor ehelyett mindenkit meglepve egy végleges konstrukcióval, egy kísérleti, még sehol a világon ki nem próbált, számos műszaki problémával küzdő reaktortípussal, és egy felmondhatatlan, nem különösebben kedvező orosz óriáshitellel tért haza Moszkvából. Nem értjük, hogy miért, mert a kormány érvei sorra akadnak fenn a valóság szűrőjén. Most én négy tételt sorolok fel.

Először: nem igaz, hogy az olcsó áram miatt kötött meg a paktum, mert a Rothschild-tanulmány óta papírunk van róla, hogy a Paks II.-ben termelt áramnak drágának kell lennie, különben a beruházás sosem fog megtérülni.

Kettő: nem igaz, hogy azért, mert jó üzlet, hiszen az Európai Bizottság szerint a projekt állami támogatásra szorul. Mellesleg magánpénzből sehol sem épül a környezetünkben atomerőmű, mindenhol közpénzt vesznek hozzá igénybe. A magántőke a sokkal jobb megtérülési mutatókkal rendelkező nap- és szélenergiába fektet.

Harmadsorban pedig nem igaz, hogy az áramellátás biztonsága miatt, hiszen a biztonságos energia-termelés célját sokkal hatékonyabban szolgálja egy

decentralizált, sokféle energiaforrásra támaszkodó energiarendszer, mint ha az ország áramellátásának 60-70 százalékát egy ponton, egyetlen erőműben termelik meg. Az utóbbi esetben egyetlen terrortámadás, műszaki hiba vagy természeti katasztrófa az egész energiaszektor, a teljes gazdaságot és a lakosságot is padlóra küldheti.

És természetesen az sem igaz, hogy az energiaimport-függőség csökkentése végett, hiszen Magyarország éppen Oroszországtól függ szélsőséges mértékben az energiabehozatal terén. Ezt a függőséget nem lehet egy orosz hitelből, orosz technológiával, orosz közreműködéssel épülő, orosz üzemanyagot használó atomerőművel csökkenteni. A bővítés ellenkezőleg éppen hogy növelni fogja a kiszolgáltatottságunkat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen a paksi találynak is van megfejtése. Egyrészt egyértelmű, hogy Putyin elnök kézben tartja Orbán Viktort, a bővítési projekt nem magyar érdeket szolgál, és nem Magyarország lesz a haszonélvezője. Az orosz gazdaság évek óta pang. Rá vannak szorulva minden kisebb-nagyobb exportsikerre, és egy uniós tagállamnak eladott atomerőmű már az ottani GDP-ben is érzékelhető. Ez legkésőbb Putyin februári budapesti vizitje óta mindenki számára nyilvánvaló, amikor az elnök rámondult Orbán Viktorra, hogy szó sem lehet az orosz óriáshitel kedvezőbb kamatozású piaci hitellel történő kiváltására, miközben a magyar kormány évek óta hangoztatja, hogy a piaci hitel sokkal olcsóbb lenne.

A másik ok pénzügyi természetű. A bővítési beruházásból lecsíphető korrupciós hasznot a szakértők 400-600 milliárd forintba becsülik, és a Fidesz közeli gazdasági holdudvarnak is jól jönnek a várható megrendelések, miután a kormány 2018-ra eltaposolja az összes uniós forrást. Okok tehát vannak, elfogadható indok azonban nincs. Magyarország jövőjét nem határozhatja meg fél évszázadra sem az orosz érdek, sem a Fidesz oligarcháinak kapzsisága. És nem is dönthetnek helyettünk sem Putyin, sem Orbán Viktor, sem Mészáros és társai. Az értelmetlen atomerőmű-bővítés sorsáról népszavazásnak kell ítéletet mondania.

Mi azt várjuk a kormánytól, hogy fejezze be a hazudozást a paksi bővítés kapcsán, vállalja fel a saját álláspontját, és ne akadályozza tovább, hogy arról a magyar emberek mondassanak véleményét. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében az elhangzottakra Csepreghy Nándor államtitkár úr fog válaszolni.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Nem mondhatnám azt, hogy túl sok meglepetést okozott felszólalásával. Az LMP 2014 óta ugyanezeket az érveket hangoztatja, ezért engedje meg, hogy én még egyszer nekifussak annak, hátha sikerül a 2014-ben megírt papírjait aktualizálni és újra cserélni.

A magyar kormány, amikor a paksi beruházásról lényegében döntést hozott, akkor nem hozott másról döntést, mint a Paks I. atomerőművi blokkok kapacitásának lejártát követően ennek a kapacitásnak a megújításáról. Miért hozott ilyen döntést a magyar kormányzat? Azért, mert azt gondoljuk, és a számok is ezt igazolják, hogy sem a lakossági energia, sem pedig az ipari fogyasztók számára előállítandó energia tekintetében nincs arra garancia, hogy Magyarország a paksi atomerőművi blokkok üzemidejének lejártát követően zöldenergiából ezt a szintet pótolni tudja.

Mantraszerűen ismételtetheti azt az LMP, hogy igenis ezt meg lehet tenni, azonban a számok nem ezt mutatják. Önök mindig azt mondják, hogy sokkal jobban megtérülő beruházás lenne Magyarország számára a kieső paksi kapacitást megújuló energiaforrásokból termelni. De akkor nézzük, mit mondanak a számok! Csak 2016-ban, tehát a tavalyi évben az energiatermelés tekintetében, a zöldenergia-termelésben mintaként emlegetett Németország esetében 7680 milliárd forintnak megfelelő állami támogatás kellett ahhoz, hogy a német zöldenergia-termelés fennmaradjon úgy, hogy 1 kilowattóra megtermelt energiáért Németországban 90 forintot fizetnek, míg a magyar lakosság 30 forinton kapja meg ugyanezt a mennyiségű áramot.

A paksi vita értelmezése kapcsán azért furcsa önkéntől a népszavazás emlegetése, hiszen a paksi vita, a paksi atomerőművi kapacitások megtartásának a vitája már a 2014-es országgyűlési választások egyik fő témája volt, többek között önöknek köszönhetően. Így a Paksot ellenző szavazói szám, amit önök erre össze tudtak gyűjteni, az 269 414 szavazat, ennyien támogatták az LMP politikáját, szemben a paksi bővítést támogató és az emberek érdekét figyelembe vevő Fidesz-kormányzattal, amely 2 264 780 szavazatot kapott. Ez a különbség a Paksot támogatók és a Paksot elutasítók álláspontja között.

(9.10)

Abban sem értünk egyet, képviselő asszony, hogy az Európai Unió tekintetében egyértelmű elutasítása lenne az atomerőművi kapacitások fenntartásának; mi azt látjuk, hogy az Európai Unió is helyesen törekszik arra, hogy egy kiegyensúlyozott energiamixet tartson fenn, amelyben szerepe van a megújuló energiaforrásoknak, szerepe van az atomerőművi kapacitásoknak, és szerepe van a fosszilis energiának. Amennyiben azok az iparági jóslatok, amelyeket önök a zöldenergia kapcsán emlegetnek, valóra válnak, akkor nem történik más, mint Magyarországnak jelentős mértékben sikerül majd csökkenteni a földgázfüggőségét, amely részben hozzájárul ma Magyarországon az elektromos áram termeléséhez. És az sem igaz, hogy az Európai Unió kizárólagosan a zöldenergia irányába menne; tesz erre vonatkozó lépéseket, azonban az ár-érték arányt nagyon fontos figyelembe venni.

Azt gondolom, hogy a mindenkor magyar kormányzat egyik legfontosabb szempontja az kell hogy legyen, hogy kiszámítható, elfogadható árú és megfelelő ellátásbiztonságot garantáló energiatermelés jöjjön létre az országban.

Az amerikaiaknak, a franciáknak megéri az atomerőművi kapacitások fenntartása, bővítése, a skandináv országokban megéri - Magyarországon miért ne érné meg? És itt igenis vannak adottságok: azok az adottságok, amelyek abból fakadnak, hogy Magyarországon egy orosz technológiára alapított atomerőművi kapacitások működnek jelen pillanatban, és nincs annak gazdasági racionalitása, hogy ezt a technológiát - úgy, hogy a világban ez a vezető technológiák közé tartozik - lecseréljük egy más technológiára. Abban azonban van vitára okot adó lehetőség, és van is mozgástere a kormányzatnak, hogy amikor a Paksi Atomerőmű bővítése befejeződik, és átvesszük az újonnan termelő blokkokat, akkor a fűtőelemek tekintetében ne csak az oroszoktól, hanem a világpiac más szállítóitól, így a franciáktól vagy adott esetben az amerikaiaktól is vásárolhassunk ilyen típusú kapacitásokat.

Tehát a paksi bővítés kérdése kapcsán: az ellátásbiztonság és az elfogadható ár. Aki a paksi bővítést támadja, az a rezsicsökkentést támadja. *(Korózs Lajos: Ez nem igaz!)* Az LMP esetében láttuk, hogy ez önmagában 269 ezer szavazat megszerzésére volt elegendő. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Csepreghy államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, az MSZP képviselőcsoportjából: „A kormányzás minősége” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A rendszerváltás után az egyik miniszterelnökünk azt mondta: olyan országot szeretnék, ahol nemcsak megszületni, de élni is érdemes.

És igen, egy kormányt, de egy politikust is az minősít és az határoz meg, hogy hogyan bánik, hogyan gondolkodik az országában élő szegényekről, elesettekről, kisebbségben lévőkéről. 2017 Magyarországon sajnos nem jó élni, szinte senkinek, leszámítva azt a szűk 10 százalékot, akik az állam vagyonát szétlopják, urizálnak, több mint 90 százalék rovására.

A Fidesz embertelen, érzéketlen hozzáállását és politikáját már az agyonkozmetikázott KSH-adatok sem tudják elfedni. 2010 óta 3 millióról 4,5 millió fölé szökött a létminimum alatt élők száma. Talán ez az egyik legelkeserítőbb adat az „elmúltnyolc évekből”. Nagyon szomorú tükkör ez. 2018 óta *(sic!)* ugyanis nyolcszorosára nőtt a különbség a szegények és a gazdagok között. Az önök perverz gazdaság- és társadalompolitikája elérte mára azt, hogy a családok 50 százaléka vagyontalanná vált, és minden harmadik magyar család képtelen megteremteni önma-

gának és szereteteinek a normális, méltó élet feltételeit Magyarországon. Ez a buta és embertelen politika vastagon elérte a középosztályt is. Kétharmada a magyar embereknek semmilyen váratlan kiadást nem tud elviselni és kezelni. Ott tartunk 2017-ben, hogy ha van pénzed, akkor kapsz normális egészségügyi ellátást; ha nincs pénzed, beteg maradsz. Ha van pénzed, hozzá tudsz jutni jó minőségű oktatási szolgáltatáshoz; ha nincs pénzed, nem tudod taníttatni a gyerekedet.

Rémisztően megnövekedett azon középosztálybeli családok és szülők száma, akik rákényszerülnek ebben a buta központosított oktatási rendszerben, hogy kívül vegyék meg a tudást. És már nem csak az idegen nyelvet és az informatikát, hanem kívül kell megvenniük a matematikát, a történelmet és az irodalmat is. És akkor itt tenném hozzá: egy kormányt és a politikusaikat is az minősíti, az határozza meg, hogy hogyan bánnak a gyerekekkel, hogyan gondolkodnak a jövőről, a jövő generációnak a lehetőségeiről. És ha van a Fidesznek 2010 óta deficit és szegény és keserűség, az az, amit az oktatási rendszerrel csináltak. Nyolc év alatt elérték, hogy lassan mindenkinél rosszabbul teljesítenek a magyar gyerekek. A legutóbbi PISA-eredmények világosan megmutatták a rombolásnak a mértékét. Önöknek sikerült visszafordítani azokat a nagyon nehezen elért korábbi eredményeket is, amelyeket jobb- és baloldali kormányok erőfeszítései révén elértünk a rendszerváltás után. A gyerekek egyharmada Magyarországon funkcionálisan analfabéta. Tudják, ez az a szó, amit Balog Zoltán oktatásért is felelős miniszter nem ismert. Talán ennek is köszönhető, hogy sajnos 2010 óta 10 százalékkal növekedett a funkcionálisan analfabéták száma Magyarországon.

De ott van egy másik rémisztő adat is: 43 ezer. 43 ezer gyerek esett ki a magyar iskolarendszerből 2011 óta, amióta a tankötelezettséget lezártították 18 évről 16-ra. Hol vannak ezek a gyerekek? Nincsenek a bűnügyi statisztikában, nincsenek a közmunkásstatisztikában. Egyébként az elmúlt négy évben éppen 187-szeresére nőtt a 17 év alattiak száma a közmunkások világában. Önök ezzel gyakorlatilag legalizálták a gyerekmunkát. Hogy fognak ezek az emberek adót fizetni és megélni?

De ott van egy másik szám: 30 ezer. Májusban több mint 30 ezer gyerek fog egy olyan tantárgyból érettségizni, amiről még karácsonykor se tudták, hogy pontosan mi a követelménye. Hogy tehetik ezt meg ennyi gyerekkel?! Azok sem tudnak normálisan felkészülni, akik tisztességesen végigtanulták az elmúlt 4-5 évet, nagyon rendszeresen. Nem tehetnek ilyet ezekkel a gyerekekkel! Tudatosan tettek taccsra és tönkre egy egész generációt, tudatos cél az, hogy minél kevesebben tegyenek sikeres érettségit és juszanak el normális szakmához és diplomához. Ez az önök nyolc évének eredménye. De kisvasútra, üveg-hídra, úrközpontra a falu szélére - arra van pénz. A magyar gyerekekre pedig semmilyen forrást nem szánnak, vagy alig.

Amit önök egyébként a magyar gyerekekkel és a jövő generációival csináltak, az az igazi hazaárulás, a

nemzetünknek az az igazi elárulása. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében az elhangzottakra Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Ön a felszólalásában a kormányzás minőségéről beszélt, és azt gondolom, hogy nagyon is indokolt bő egy évvel a választások előtt számba venni a kormányzati eredményeket, azt, hogy ez a kormány mit tett az országért.

Azt azonban sajnálom, hogy a mondandójából éppen a legfontosabb eredményeket hagyta ki. Engedje meg, hogy tíz olyan eredményt elmondjak, felhozzak itt, amely talán az MSZP számára sem közömbös. Ezeket rendre kihagyta.

Idén például 4 százalékos lesz a gazdasági növekedés, és ez számos olyan területre kihat *(Kunhalmi Ágnes: A gyerekek nem kapnak belőle semmit!)*, amelyre ön is utalt, miközben 2009-ben még 7 százalékos volt a visszaesés. *(Kunhalmi Ágnes: Világ-gazdasági válság!)* 700 ezerrel többen dolgoznak 2010-hez képest, miközben önök *(Korózs Lajos: Nem igaz! - Az elnök csenget.)* megduplázták a munkanélküliséget. Ezt azért mondom el külön, mert nincs annál jobb kiút a szegénységből, mint ha mindenkinek van munkája *(Kunhalmi Ágnes: Gyerekek a közmunkások!)*, és komoly lépéseket *(Kunhalmi Ágnes: Közmunkába a gyerekeket!)* tett az ország ezen a téren. Tovább csökkentek az adók, januárban csökkent a társasági adó *(Kunhalmi Ágnes: És az áfa?)*, csökkentek a munkaadói adók, a legfontosabb élelmiszerek áfája. Azért mondom el ezeket *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)*, mert az MSZP ezeket nem szavazta meg.

(9.20)

A csökkenő adók miatt növekednek a bérek. Talán ön is hallott a tegnapi friss adatról, miszerint januárban az egy évvel korábbihoz képest 10 százalékkal nőttek a bérek Magyarországon. Ez több mint egyhavi bérenek megfelelő pluszt jelent átlagban. Ami az egészségügyet illeti: itt jelentős béremelés zajlik. 207 ezerrel többet kapnak a szakorvosok, és 65 százalékos emelést kapnak az ápolók. *(Kunhalmi Ágnes: Egyre kevesebbet kell kifizetni, mert elmennek az országból!)*

Ha két kiabálás között van ideje, akkor hadd mondjam el, én nem leszek partner abban, hogy leanfabetázzam a magyar diákokat. Fontos eredménynek tartom, hogy több pénz jut oktatásra Magyarországon. *(Korózs Lajos: Nem igaz!)* Míg 2009-ben 540 ezer forint jutott egy gimnazistára, addig ma ez az összeg 1 millió 87 ezer forint, tehát több mint a duplájára nőtt. *(Kunhalmi Ágnes: Közben meg csökkent a gyereklétszám!)* Szeretném azt is elmondani önnek - erre is utalt -, hogy csökkent a szegénységben élők száma. A mélyszegénységben élők száma

2015-ben 293 ezerről 185 ezerre csökkent, és bár sok még a tennivaló, jó reményekkel lehetünk, hogy ez a javulás folytatódni fog.

S csak hogy még hármat említsek: továbbra is negyedével olcsóbb az áram és a gáz ára, sikerült megvédeni a nyugdíjak értékét, és végül, de nem utolsósorban 318 ezer gyermek kap ingyenes étkezést, miközben a korábbi időszakban ez 92 ezer volt. Ez csak pár azon eredmények közül, amelyek egyértelműen jelzik Magyarország erősödését. Sok millió ember munkája van ebben, arra kérem, hogy ne vitsassa el ezt tőlük.

Ezzel szemben arról elég keveset tudunk, hogy az MSZP mit tenne kormányon, de amit tudunk, az egyszerre borzasztó és egyszerre botránysos. A helyzet ugyanis az, hogy a baloldal radikális adóemelésre készül, és egyre többet tudhatunk ennek részleteiről. Tehát önök ott folytatnák, ahol 2010-ben abbahagyták. Megemelnék a jövedelemadókat, és eltörölnék a családi adókedvezményt is. Azt nagyon jól tudjuk, hogy amikor a szocialisták az úgynevezett gazdagok megadóztatásáról beszélnek, akkor valójában ez azt jelenti, hogy gigaterheket nyomnának a bérből és fizetésből élők nyakába. *(Korózs Lajos: Nem igaz!)* Ha az MSZP megvalósítaná a terveit, akkor az újra megroppantaná a magyar középosztály gerincét. *(Korózs Lajos: Nem igaz! A milliárdosok gerincét!)*

Az adóemelési terv azért is különösen felháborító, mert tudjuk, hogy az MSZP ingyenpénzt adna egyes régiókban mindenféle munka nélkül, és ezt a nap mint nap keményen dolgozó magyar családokkal fizettetné meg. Azt gondolom, hogy ez botránysos. Az alapjövedelem ugyanis egy olyan dolog, amit nagyon kevesen kapnak meg, de nagyon-nagyon sokan fizetnek érte.

Ha már ennyire mániájuk az adóemelés, akkor vessenek ki pluszadót Simon Gáborra, akinek százmilliók parkoltak a számláján *(Kunhalmi Ágnes: Garancsira, Mészárosra!)*, Puch Lászlóra vagy éppen Gyurcsány Ferencre, aki rendre több száz milliót szakít. *(Korózs Lajos: Orbán Ráhelre!)* Jól látszik mindenesetre, hogy Botka László vezetése éppen olyan, mint bármely korábbi szocialista vezetés, úgy jár el, mint Hagyó Miklós, és ugyanolyan ötletei vannak, mint Gyurcsány Ferencnek. Egyértelmű ezek után, hogy ha a baloldal visszajönne *(Kunhalmi Ágnes: Akkor ti mennétek a börtönbe!)*, az semmi mást nem jelentene az ország számára, csak adóemelést, ebből fakadóan csökkenő béreket, a családtámogatási rendszer leépítését és munka helyett újra segélyalapú gazdaságot.

Ez épp elég arra, hogy egy masszív nemet mondjunk ezekre a tervekre, mondjuk, a 2018-as választáson. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Latorcai János képviselő úr, alelnök úr, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjából: „Egy kiállítás margójára” címmel. Öné a szó, alelnök úr.

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Tegnap „Visegrádtól Visegrádig” címmel kiállítás nyílt a Képviselői Irodaház aulájában, amely ugyan a múlt emlékeit rögzíti, de a jövőnek is üzen. Ez a kiállítás a közép-európai térség történetének híu lenyomata. A kiállított plakátok az első visegrádi királytalálkozótól egészen a V4-ek megalakulásáig mutatják be a térség országainak gazdasági, politikai küzdelmeit, kulturális sokszínűségét.

Mindannyiunk számára tanulságos látni, hogy az egyes érintett országokban mennyire hasonlóak voltak a problémák, és mennyire összefonódott a történelmünk. Történeti múltunk ismerete sokat segíthet abban, hogy felülemelkedjünk a vélt és valós sérelmeken, és elejét vegyük annak, hogy akár keleti, akár nyugati nagypolitikai érdekekből egymás ellen kijátsszanak bennünket, megosszanak. Közép-Európa földrajzi értelemben ténykérdés, politikai értelemben azonban sokszor eltűntették a térképekről, még a közgondolkodásból is kiirtották.

A nyolcvanas évek végére a térség egymással is kapcsolatban álló rendszerváltó mozgalmi azonban képesek voltak hosszú évtizedek után újra elhinni, elhittetni, hogy itt, a Kelet és a Nyugat határán sajátos kultúrával, közös emlékezettel és nem utolsósorban közös célokkal rendelkezünk. Ez a felismerés hívta életre 1991. február 15-én a visegrádi négyeket. Az akkor kitűzött célok, a demokratikus átalakulás és az euroatlanti integráció mára már valósággá váltak, a közép-európai térség országainak közös gondolkodása, együttműködése a hétköznapi részévé vált. A visegrádi csoport mára jelentős és érzékelhető elismerést vívott ki magának. A V4-tagországok együttműködése konkrét eredményeket tud felmutatni a politika számos területén és az európai uniós érdekérvényesítésben is. Ez azért rendkívül fontos, mert az Európai Unió mára minden korábbinál mélyebb és összetettebb kihívásokkal kényszerül szembenézni. Ahogy mondani szokták, Európa ma sorsfordító változások elé néz.

Ahhoz, hogy a kihívások közepette újból magára találhasson, ismét fel kell fedeznünk közös gyökereinket, azokat a kereszténységből kisarjadó értékeket és hagyományokat, amelyek összekovácsoltak és megtartottak bennünket ezer évig. Ebben a folyamatban Közép-Európára nagy feladat hárul, de csak akkor leszünk sikeresek, ha képesek vagyunk közös történelmünk tanulságát levonni és abból jövőt építeni. Éppen ennek hangsúlyozására látogatott tegnap hazánkba Maria Koc, a lengyel szenátus alelnök asszonya és kísérete, jelezve a magyar-lengyel kapcsolatok töretlenségét. S ebben a szellemiségben került sor Piotrków Trybunalskiban a hét végén a lengyel-magyar barátság napja ünneppsorozatára is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Történelmi ismereteink szerint Közép-Európa az 1335-ös első királytalálkozával jött létre. Az azt követő néhány év újabb találkozási nemcsak a politikai kapcsolatokat formálták szorosabbra, hanem gazdasági eredményeket, sikereket is hoztak. Az akkor létrehozott vám- és adókedvezmények hatására új kereskedelmi útvona-

lak nyíltak, új régióközpontok alakultak ki, biztosítva a térség és a térséghez tartozó országok polgárainak fejlődését. 1412-ben Luxemburgi Zsigmond és Jagello Ulászló között egyezség jött létre a török előrenyomulás megfékezésére, majd jó két évszázaddal később Sobieski János és csapatai úzték ki hazánkból a törököt.

Ez akár szimbóluma is lehetne a térségünk politikai és nemzeti függetlenségéért vívott harcának. Országaink nemcsak a törökök, hanem a Habsburgok, az oroszok, majd a szovjetek ellen is egymást segítve küzdöttek. Bem és Kossuth, a második világháborús lengyel menekültek befogadása, a varsói felkelést támogató szlovákok és magyarok, a kommunistaellenes varsói, poznaíni, budapesti és prágai események, az azokkal összefüggő szolidaritási megmozdulások egyértelműen jelzik, hogy közös cselekvéssel példát tudunk adni egymásnak, és példát a világnak. A visegrádi négyek ma is ezen az úton haladnak, de eközben soha nem szabad Erhard Busek figyelmeztetését szem elől téveszteni: Közép-Európa nem valami politikai csodagyógyszer, hanem elv és lehetőség, amit kis dolgokban kell megvalósítaniuk az egyes polgároknak, amelyből nem új birodalom, hanem új jövő sarjad.

Erre tanít, erre int a tegnap megnyitott kiállítás is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr, képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Egy fontos kérdést érintett felszólalásában, mégpedig azért, mert azt gondolom, hogy a visegrádi együttműködés megerősödése az egyik legfontosabb fejleménye az elmúlt éveknek az uniós szinten. Egy olyan együttműködésről van szó, amely hasonló történelmi tapasztalatokból táplálkozik, és amely közös értékeken alapul.

(9.30)

Azt gondolom, komoly eredmény, hogy a jelentős uniós döntéseket minden esetben megelőzi a visegrádi országok egyeztetése. Olyan sikeres mintákat követünk itt, mint a Benelux államok vagy a skandináv államok együttműködése. Ezek az egyeztetések aztán számos konkrét eredményt is hoznak. Csak hogy pár példát említsek, a visegrádi négyek például közös állásponton vannak abban, hogy a migrációs válság kezelésének legfőbb módja, hogy mindenekelőtt megvédjük a határokat. Ezért is van az, hogy a visegrádi országok segítik a magyar határvédelmet. A régió biztonsága szempontjából kulcsfontosságú a védelempolitikai erőfeszítések összehangolása is. Erre jó példa a V4-ek baltikumai hadgyakorlata.

Fontos fejlemény az is, hogy Lengyelország egy közös V4-es tévé elindítását kezdeményezte, amit

Magyarország is támogat. A megerősített együttműködés más területeken is tetten érhető. Szeretném itt felidézni, hogy a visegrádi négyek közösen lépnek fel az ellen, hogy a nyugati cégek silányabb minőségű terméket adjanak el az országainkban. A közös fellépésnek egy külön ennek a témának szentelt csúcstalálkozó adott súlyt. A kettős minőségű élelmiszerek ügye is jól bizonyítja, hogy a visegrádi országok nem szeretnék, ha másodrangú uniós tagoknak tekintenék őket, és minden lehetséges eszközzel fel fognak lépni a kettős mérce ellen.

Tisztelt Ház! Ha a gazdasági mutatókat nézzük, azt láthatjuk, hogy ez a térség Európa új növekedési motorja lehet. A gazdasági növekedés súlypontja egyre inkább Európának erre a részére toldódhat át. Ez nem véletlen, hiszen a visegrádi országok az elmúlt években óriási erőfeszítéseket tettek a munkahelyteremtés érdekében.

Ez csak Magyarországon 700 ezer új munkahelyet jelentett. Ezek a gazdasági eredmények aztán kellő alapot szolgáltatnak ahhoz, hogy a visegrádiak megfelelő súllyal vehessenek részt az Európa jövőjéről szóló vitában. Mi ugyanis nem csinálunk abból titkot, hogy Európának újratervezésre van szüksége, újra képesnek kell lennie arra, hogy megvédje közösségeit, kultúráját, és újra képes legyen megerősíteni biztonságát. Mi továbbra is egy olyan Európát szeretnénk, amely erős, és azért erős, mert épít a nemzetállamokra és azok sokszínűségére. Ez azt is jelenti, hogy nem szabad lopakodó jogalkotással megbontani a kényes egyensúlyt az uniós intézmények és a tagállamok között.

Tisztelt Ház! Antall József miniszterelnök a 90-es évek elején úgy fogalmazott, hogy nekünk Európát nem kisebbségi érzésekkel kell megközelítenünk. Nem tudunk eléggé egyetérteni ezzel az alapelvvel, ezért is örülünk annak, hogy a visegrádi együttműködés erősebb, mint valaha. Ezért is érezzük azt megtiszteltetésnek, hogy júliustól Magyarország töltheti be a V4 soros elnöki tisztét. Nagy reményekkel nézünk a közös munka elé.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dömötör államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Németh Szilárd képviselő úr, a Fidesz-képviselőcsoportból: „A magyar-lengyel barátságról” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Idén a közép-lengyelországi Piotrków Trybunalskiban ünnepeljük a 11. magyar-lengyel barátságnapot. Lech Kaczyński és Sólyom László még 2006. március 24-én Győrben avatták föl a magyar-lengyel barátság emlékművét. A két, gyökereivel egymásba kapaszkodó tölgyfa Stanislaw Worcell, Kossuth Lajos sorstársának és barátjának örökbecsű megállapítására utal: „Magyarország és Lengyelország két örökéletű tölgy, melyek külön törzset növesztettek, de gyökereik a föld alatt messze futnak, összekapcsolódtak és látha-

tatlanul egybefonódtak. Ezért egyiknek léte és erőteljessége a másik életének és egészségének feltétele.”

Tisztelt Képviselőtársak! Még ott, az avatás napján megszületett a győri nyilatkozat, ami alapján a Magyar Országgyűlés és a szejm 2007-től a sok évszázados közös történelemre, a két nép barátságára és együttműködésére tekintettel március 23-át a magyar-lengyel barátság napjává nyilvánította. Azóta ezt a napot évente felváltva ünnepeljük a két országban, az elnökökkel, a testvérvárosokkal és a baráti társaságokkal közösen.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar és lengyel nemzet életsorsának, földrajzi helyzetének és sorsdöntő politikai problémáinak közössége szükségszerűen vezetett a két nemzet baráti érintkezésére, történetük analóg kifejlődésére - vetette papírra Hóman Bálint 1936-ban. A tudós politikus sorait igazolja, hogy a szoros magyar-lengyel kapcsolatok a középkorra nyúlnak vissza, már az Árpádokat és a Piastokat is dinasztikus kapcsolatok fűzték össze. Példaként elég csak megemlíteni V. Boleszláv és Szent Kinga házasságát.

A XIV. században, Nagy Lajos királyunk idején már perszónalunió fogta össze a két országot, és akinek kisebbik leánya, Szent Hedvig pedig Lengyelország védőszentje lett. A lengyelek ma is a legnagyobb uralkodók között tartják számon Báthory István erdélyi fejedelmet, aki 1575 és 1586 között ült a lengyel trónon. II. Rákóczi Ferenc pedig lengyel földről indította szabadságharcát. A magyarok Bem apója, az 1848-49-es szabadságharc és forradalom kiemelkedő tábornoka is lengyel szabadsághős volt. Petőfi napját hosszú évek óta lengyel testvéreinkkel együtt ünnepeljük. „Szívből üdvözlöm Lengyelországból érkezett barátainkat. Fontos, hogy mint '48-ban, ma is itt vannak velünk.” - mondta Orbán Viktor miniszterelnök néhány napja a Nemzeti Múzeum előtt.

1920-ban, a trianoni gyalázat után két hónappal, Magyarország a csepeli Weiss Manfréd Művekben gyártott, 22 millió lövedéket tartalmazó szállítmánnyal segítette a lengyeleket Lenin vörös hadseregével szemben, és amikor a II. világháborúban Hitler megszállta Lengyelországot, Magyarország lengyel menekültek ezreinek adott otthont. Ez utóbbiakra emlékezve állítottunk közös emléket idősebb Antall Józsefnek és Henryk Sławiknak. Az 1956-os lengyelországi poznaí felkelés, a lengyelek szabadságküzdelme lett a példája a magyar forradalomnak. A kommunisták által meggyilkolt két fiatal, Romek Strzałkowski és Mansfeld Péter a kor közös mártírjává váltak. Andrzej Duda lengyel elnök pedig kiemelte: a lengyelek a forradalom kitörése után azonnal elkezdtek vért gyűjteni a magyaroknak, és ma is nagyon büszkéek arra, hogy az '56-os hősök unokáinak ereiben szimbolikus módon lengyel vér is csörgedezik. Ez megpecsételi a két nép barátságát.

A rendszerváltozás idején a Szolidaritás mozgalom, Karol Wojtyła és Jerzy Popiełuszko atyák szolgáltak példaképpül a magyar ellenzéki erőknél.

Tisztelt Országgyűlés! Donald Tusk európai tanácsi elnökké való megválasztását a lengyel köztár-

sasági elnöki hivatalban így értékelték: „Lengyelország és Magyarország között a napi politika szintjén néha nézetkülönbségek merülnek fel, mindazonáltal a hosszú távú együttműködésben a két ország szoros baráti viszonyt ápol, Európában igenis közös érdekek fűzik egymáshoz.” Orbán Viktor erről így fogalmazott: „Magyarország számára ez a döntés Európáról szólt, Európa működőképességéről, és nem egyik vagy másik tagállamról. Ez a mostani döntés nem befolyásolja a lengyel-magyar szövetséget, továbbra is szilárdan állunk Lengyelország mellett minden olyan ügyben, amely méltánytalan támadásokat jelent Lengyelország ellenében. A mostani személyi döntéstől függetlenül Lengyelország mindig számíthat Magyarország szolidaritására. A lengyelek iránti megbecsülésünk és Kaczyński elnök úr iránti baráti érzelmeink változatlanok.”

Tisztelt Képviselőtársak! A két tölgyfa gyökerei továbbra is egybenőve táplálják a két nép ezeréves testvéri közösségét, és védik a két nemzet életerejét. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Magyarország és Lengyelország nemcsak a NATO-ban szövetséges, nemcsak az EU-ban szövetséges, hanem ennél sokkal szorosabb kötelék van a két ország, a két nemzet között az elmúlt ezer esztendőben. Nemcsak a visegrádi négyek együttműködésében működünk együtt, hanem ennél még régebbi és még inkább érzelmi alapú az az együttműködés, ami Lengyelország és Magyarország között, a lengyel nép és a magyar nép, a lengyel nemzet és a magyar nemzet között megvalósult és megvalósul. Amikor Lengyelországban járunk, talán kicsit szemlesütve láthatjuk, hogy ezt lengyel barátaink még erősebben viszik és még komolyabban veszik. De azt hiszem, a két köztársasági elnök találkozója, a Bem-szobornál tartott rendszeres ünnepségek, megemlékezések, a kölcsönös oda-vissza látogatások erősítik mindkét ország részéről ezt a köteléket.

Az is nagyon fontos volt Magyarország számára, és szolidáris is, amikor a lengyel katonák a magyar déli határnál védték közösen Európa határait. Nagyon fontos volt számunkra, hogy ők is részt vettek abban a tervben, abban a munkában, amelynek révén igyekszünk Európát, az európai identitást, az európai törvényességet védeni az ideáramló újkori népvándorlással szemben.

(9.40)

Az is fontos volt, amikor itt a parlamentben közösen emlékeztünk meg, illetőleg a lengyel szejmben is közösen emlékeztek meg idősebb Antall Józsefről

és Henryk Ślawikról. Az is fontos volt, amikor 2016-ot a lengyel-magyar szolidaritás esztendejévé nyilvánítottuk itt az Országgyűlésben 2016 februárjában.

Ezzel párhuzamosan indult el a lengyelországi magyar kulturális évad, amely 2016 májusában indult, és idén év végéig, 2017 végéig tart. Több száz, a magyar kultúrát, magyar történelmet bemutató program valósul meg Lengyelországban húsz hónap alatt. Ez jóval nagyobb ahhoz képest, ami 18 évvel ezelőtt, 1998-ban volt, hiszen akkor egy négy hónapos programsorozattal tudta Magyarország a magyar kultúrát bemutatni, ezt most húsz hónapon keresztül tehetjük meg.

A magyar kulturális évad a varsói nemzetközi kulturális könyvvásárral kezdődött. Itt Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere képviselte Magyarországot az ünnepélyes megnyitón, és Áder János köztársasági elnök vállalta el a társfővédnökségét ennek az eseménynek.

Folytatódtak és folytatódnak az események. A krakkói főkonzulátus szervezésében tavaly október 20-án a krakkói nemzeti múzeumban „A magyar festészet aranykora” című kiállítás nyílt meg 1836 és 1936 közötti műveket bemutató. Ugyancsak Krakkóban november elején két villamosjárat közlekedett, mind a két villamosjárat 1956-os díszekbe öltözött. Ez egyrészt a magyar forradalomnak is és a lengyel-magyar szolidaritásnak, a krakkóiak magyar forradalommal való szolidaritásának is emléket állított.

A Magyar Nemzeti Filharmonikusok több lengyel városban léptek már fel, illetőleg lengyel nyelvre lefordításra került Csics Gyulának az 1956-os gyermeknaplója, amelyből az '56-os megemlékezésen, október 23-án is hallhattunk részleteket, és ami fontos, hogy a gyermek szemszögéből immár lengyelül is, lengyel nyelven is olvasható.

Október 21-én Varsóban mutatták be a magyar, budapesti Nemzeti Színház darabját, a „Tóth Ilona” című darabot, amelyet későbbiekben itt Budapesten is lehetett látni a Nemzeti Színházban, de a bemutatóra Trócsányi László miniszter úr köszöntője mellett Varsóban került sor október 21-én.

Szeptember 2-án Varsóban nyílt 1956-os magyar sportfotókból kiállítás, elsősorban a melbourne-i olimpia a fő témája ennek, de minden más kép is megtalálható. 23-án nemcsak a varsói kultúrpalota, de a katowicei és a krakkói sportszarnok is piros-fehér-zöld magyar nemzeti színekbe öltözött, magyar zászló lobogott Wrocław főterén két héten keresztül a forradalom napjaiban.

Ezek a már megtörtént események, de 2017-ben még számos további esemény áll előttünk. Áprilisban játék- és animációs filmeket vetítünk Varsóban és Krakkóban, akár a Berlinalén nyertes „Testről és lélekről” című film vagy az Oscar-díjas Saul fia, vagy még a digitalizált és lengyelül megszólaló Macskafogó is levetítésre kerül Varsóban és Krakkóban idén áprilisban.

Májusban a varsói néprajzi múzeumban magyar népi kulturális kiállítás nyílik, júniusban pedig a krakkói városi történelmi múzeumban egy, a Budapesti Történelmi Múzeumban tavaly már bemutatott kiál-

lítás a „Közös úton - Budapest és Krakkó a közép-korban” című kiállítást tekinthetik meg.

Júniusban „Magyar kavalkád” címmel utcabál lesz Varsóban, kézműves vásárral, népzenei programokkal, táncházzal, filmvetítéssel, gasztronómiai bemutatókkal, borkóstolókkal, a magyar kortárs zene bemutatkozik, az Állami Népi Együttes öt lengyel városban turnézik.

Ősszel kiállítás lesz a varsói királyi várban, amely egyfajta záróesemény is lesz. Ekkor egyébként kortárs fotóművészeti kiállítás is lesz. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* És bízunk benne, hogy a hatvanas évek után egy megújult szótárpár is létrehozatalra kerül, a magyar-lengyel szótár. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szávay István, a Jobbik-képviselőcsoportból: „Remélem, hogy Magyarországnak 27 évvel a rendszerváltás után nincs már vörös csillag-fóbiája.” címmel. Öné a szó, jegyző úr, képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Merem remélni, nem feltételezem, hogy saját gondolatként adtam ezt a címet napirend előtti felszólalásomnak. *(Közbeszólás a Fidesz sorából: Nem is feltételeztük.)* Nem is én mondtam mindezt, hanem a demokratikus és tíz éve folyamatosan megújuló Magyar Szocialista Párt elnöke mondta néhány nappal ezelőtt, hogy reméli, hogy 27 évvel a rendszerváltás után Magyarországnak már nincsen vörös csillag-fóbiája.

Hogyan lenne! De ez az érv tegnap elhangzott Burány Sándor képviselő úrtól is a lex Heineken vitájában. Ő is arról beszélt, hogy ettől a jelképtől ma már Magyarországon senkinek sem kell félnie, majd rögtön ezután Bárándy képviselő úr arról beszélt, hogy ők azonos mércével mérnek, azonos mércével mérik a diktatúra áldozatait. Ebből is látszik, hogy nem. Kibújt a szög a zsákból a tegnapi vitában is. Önök, kedves szocialista képviselőtársaim, beszélhetnek itt Európai Bíróságról, védjegykérdésekről és minden egyébekről, de valójában ebben az ügyben önök a vörös csillagot védték *(Zaj. - Az elnök csengget.)*, ebben az ügyben önök ennek az aljas gyilkos eszmének a jelképét védték. Ezt tették a tegnapi vitában is, ezt tették akkor is, amikor szó nélkül hagyták és szó nélkül túrték, hogy az önök párttársa, Havas Szófia az orosz állami televízióban szabadon gyalázhassa az 1956-os forradalom hőseit és a forradalom emlékét. Ezt az aljas és gyilkos eszmét védik önök akkor is, amikor azzal vannak elfoglalva a XIII. kerületben, hogy hogyan tudják megmenteni Lukács György szobrát, amit a Jobbik javaslatára egyébként elbontásra ítélt a Fővárosi Közgyűlés; önök meg azon ügyeskednek, hogy ezt a szobrot hogyan tudják megmenteni, azét a Lukács Györgyét, aki egyébként 1919-ben a Tanácsköztársaság idején személyesen adott parancsot nyolc ember kivégzésére.

Március 21-e van ma egyébként, kedves képviselőtársaim. Március 21-e a Magyar Tanácsköztársaság megalakulásának az évfordulója. Ez volt az első kommunista diktatúra Magyarországon. Innentől kezdve bárki, aki a 20-as, 30-as években azért küzdött, hogy Magyarországon kommunizmus legyen, már nem mondhattuk azt, hogy ő egy jobb világért küzdött, mindenkinek tudnia kellett, hogy ez a rendszer mit jelentett, de sajnos kétféle a magyar köztudatban és a magyar oktatásban ez a dátum nincsen benne. Bár egyébként lehet, hogy önök titokban erről a mai napig is megemlékeznek persze.

De beszéljünk a kormánypártokról is, mert van önöknek is bőven restanciája ebben a kérdésben, van önöknek is bőven elszámolnivalójuk még a múlttal való szembenézésben. Lázár János miniszter úrtól tudhatjuk, hogy aki a Magyar Szocialista Munkáspárt tagja volt, '89-ig arra esküdött, hogy megakadályozza a magyarok szabadságát és önrendelkezését. Ez érinti a fél kormányt nagyjából, beleértve a mostanit és az előző Fidesz-KDNP-kormányt is. Bár azt, hogy az önök padsoraiban több volt kommunista van, mint az MSZP-ben, mondjuk, eddig is tudtuk.

Érdeemes azért erre figyelni, mert bár miniszter úr a későbbiekben finomított egy kicsit, azért tudjuk azt, hogy Lázár János ilyen súlyú ügyekben soha nem szokott csak úgy véletlenül vagy óvatlanul nyilatkozni.

Kíváncsiak vagyunk, hogy lesz-e ennek a mondatnak valami folytatása vagy következménye. Egyelőre egyébként úgy néz ki, hogy nem, bár egyébként beszédes, és ezt meg kell említeni, hogy múlt héten Vona Gábor kérésére Orbán Viktor miniszterelnök úr nem volt képes azt az egy nagyon egyszerű mondatot itt, az ország nyilvánossága előtt kimondani, hogy: nem voltam ügynök, senkiről szóban és írásban nem jelentettem.

A Fidesz-KDNP tehát keresztény és nemzeti polgári kormányként továbbra is adós a múlttal való szembenézással. Továbbra is csak félmegoldások születnek legfeljebb ebben a témában. Ilyen félmegoldás volt a lex Heineken is, és még ebből a félmegoldásból is kifaroltak egyébként, mint hallhattuk nemrégiben, hiszen ott is gyakorlatilag csak egy céget akartak büntetni, és hiába dörögte Vejkey képviselő úr, hogy a KDNP számára elfogadhatatlan ez a jelkép, gyakorlatilag előre tudható volt, hogy körülbelül mindenkit felmentettek volna ez alól, mert önöknek valójában itt sem a vörös csillaggal és ezen eszme jelképekkel a használatával volt baj.

Ugyanilyen félmegoldás volt az, amikor a közterületek, közintézmények átnevezéséről törvényt hoztak. Rétvári Bence itt a parlamentben nemrégiben kérdéssemre megvédte a Rajk László Szakkollégiumot. Rajk Lászlóról továbbra is lehet szakkollégiumot megnevezni. De ön volt az, államtitkár úr, aki minden év november 4-e környékén bejön ide egy Mansfeld Péter-póloban (*Dr. Rétvári Bence: Október 23-án, de mindegy.*), de egyébként semmit nem tettek azért, hogy '56-nak a néhány ma élő gyilkosát még felelősségre lehessen vonni, és ki lehessen őket zárni a mai magyar közéletből.

Ugyanilyen félmegoldás volt a Nemzeti Emlékezet Bizottsága is. Ha önök tényleg szembe akarnak nézni a diktatúrával és a múlttal, és ha már ennyit hivatkoztak a lengyel példára, mind a két kormánypárti képviselőtársunk, akkor fogadják el a Jobbik javaslatát, amit Szilágyi és Mirkóczki képviselőtársaimmal benyújtottunk az állambiztonsági múlt nyilvánosságáról, a nemzeti emlékezet intézet létrehozásáról, amely egyfajta feltáró, nyomozó és vádemelő hatóság szerepét is eljátszhatja. Fogadják el akkor ezt a javaslatunkat (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), legyen végre vége a kommunizmusnak Magyarországon, vesszen minden maradéka! Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Tisztelt Országgyűlés! Foglaljanak helyet! Egy kis csöndet kérek szépen! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

(9.50)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem tudom, hogy a Jobbik soraiból meddig fognak még elhangozni ilyen felszólalások, hogy meddig engedni a pártelnök, hogy hasonló felszólalásokat mondjanak, hiszen most, amikor a Jobbik rendre, hétről hétre újabb és újabb kezdeményezéseket ír alá a Magyar Szocialista Párttal, amikor együtt szavaz vele a kötelező betelepítési kvótát megtiltó alaptörvény-módosítás ellen, és míg úgy jöttek ide 2010-ben, hogy fognak semmit soha a szocialistákkal közösen nem fognak megtenni, ma már szinte nincs olyan hét, amikor egy közös kezdeményezésen ne lenne ott a szocialisták frakcióvezetőjének vagy a Jobbik frakcióvezetőjének a közös aláírása. Ezt még, úgy látom, egy-két felszólalás erejéig, ezt a fajta antikommunista vonalat tartani fogják, majd pedig - miután már helyi szinten a jelöltállításban is együttműködnek, és itt felszólalnak, és lekommunizálják az MSZP képviselőit (*Z. Kárpát Dániel: Milyen vadászház?*) - elmennek a választókerületekbe (*Közbeszólás a Jobbik soraiból.*), és legyeztetik egymással, hogy Szentendrére meg máshol ki indít jelöltet, ki nem indít jelöltet. (*Mirkóczki Ádám: Már reggel hazudsz!*)

A választási matematika alapján a következő választásokon miként és hogyan lehet összekacsintani, hogy itt a parlamentben azt mondom neked, hogy egy régi kommunista vagy, majd a választókerületben pedig azt mondom, hogy itt, kedves barátom, indulj te, a másik körzetben pedig indulok én - ezt a fajta kétszínűséget azért a választópolgárok egy idő után látni fogják, és egy idő után a lepel erről a technikai együttműködésről vagy háttér-együttműködésről bizony le fog rántódni. De azért a Jobbik sem támogatta az Alaptörvénynek azokat a szakaszait - mint ahogy az egész Alaptörvényt sem, bár legalább a vitán itt volt -, amely szakaszok a kommunista rendszert, a kommu-

nista szervezeteket bűnöző szervezeteknek nyilvánították, amelyeknek a célja nem volt más, mint Magyarország elnyomása és Magyarország kirablása. És azt sem támogatták, amikor az Alaptörvényben a történelmi folytonosságot megszakította az az időszak, amikor akár náci német, akár szovjet kommunista megszállás alatt volt Magyarország.

De ugyanakkor nekünk, kormánypárti erőknek viszont fontos európai szinten is fellépni a kettős mérce ellen, amely bizonyos diktatúrákat elítél, és helyi értékén kezel, és megemlékezik az áldozatokról, más diktatúrák áldozatairól pedig nem emlékezik meg, az ő áldozataikat nem tartja olyan fontosnak, és az ott elkövetett bűncselekményeket, bűntényeket mintha kevésbé tartaná jogsértőnek, mint amelyet a nemzetiszocialista diktatúra idején követtek el.

Ez a fontos feladatunk nekünk, magyaroknak is és minden más közép-európai országnak. Ezért fűződik Magyarország nevéhez, hogy 2011 első felében, amikor Magyarország töltötte be az Európai Unió soros elnöki tisztségét, akkor lengyel-magyar-litván közös kezdeményezésre nyilvánították augusztus 23-át, a Molotov-Ribbentrop-paktum aláírásának évfordulóját először közös európai olyan emléknappá, amely emléknapon a kommunista diktatúra áldozataira is emlékezünk. Az áttörés, az első ilyen alkalom a magyar EU-s elnökségig váratott magára az Európai Unión belül, amikor a keleti országoknak a szovjet diktatúra alatt meghozott áldozatát ugyanúgy európai sérelemként tételezték, és ugyanúgy emléknapja van, mint sok más nyugat-európai meghurcoltatásnak.

De fontos volt Magyarországon, országon belül is a kommunista diktatúra áldozatainak mind az anyagi, mind az erkölcsi kárpótlása, fontos volt az információs kárpótlás, amelynek révén 2014-től a megfigyeltek az eddigieknél sokkal szélesebb formában férhetnek hozzá a rájuk vonatkozó állambiztonsági iratokhoz. Fontos volt azoknak a listáknak a nyilvánosságra hozatala is, amely listák még sajnos valószínűleg tovább fognak bővülni, amelyeket ezen parlament által létrehívott Nemzeti Emlékezet Bizottsága kutatót ki, és hozott nyilvánosságra, ahol a diktatúra működtetői, a diktatúra haszonélvezői kerülnek először fókuszba, akik a hasznait élvezték annak az elnyomásnak, amely minden magyart a jogfosztottságban tett egyenlővé.

Fontos döntése volt a kormánynak 2013 nyarán az a fajta kárpótlási nyugdíjmelés, amely a kitelepítettek, az internáltak, az '56-os elítéltek, a közbiztonsági őrizetben tartottak, a szovjet kényszermunkára elhurcoltak, a katonai munkaszolgálatot teljesítettek számára, valamint a helyállási pótlékban részesülők számára a nyugdíjpótlékot emelte meg. És szintén fontos döntés volt, hogy a gulág-émlékévkben és az '56-os emlékévkben a nyugdíjpótlékokat, a nyugdíjkiegészítéseket két ütemben, idén 60 százalékkal, jövőre pedig 40 százalékkal - összességében pedig 100 százalékkal - megduplázta a kormány, ezáltal becsülve meg azokat az embereket, akik bármifajta bűncselekmény nélkül büntetést kellett hogy elszenvedjenek.

De ugyanilyen fontos volt a kommunista nyugdíjpótlékok megvonása, így érdemtelenység okán megvontuk a kitüntetés alapján járó pótlékokat azoktól, akik az '56-os forradalom és szabadságharc leverésében működtek közre vagy a megtorlásokban, akik '48 és '90 között titkosszolgálati tevékenységet folytattak, vagy ebben az időszakban állami vezetők voltak, a Magyar Kommunista Párt, a Magyar Dolgozók Pártja, az MSZMP vagy a KISZ vezető tisztségét töltötték be. Köszönöm szépen. *(Gógös Zoltán: Bravo! Fizetésemelést Bencének! - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben. *(Zaj. - Csenget.)*

Soron következik a **Nemzetközi Műholdas Távközlési Szervezetre (ITSO) vonatkozó megállapodás és módosítása kihirdetéséről** szóló T/14238. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/14238. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kihirdetem a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 164 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **Egészségügyi Világszervezet Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályai 7. melléklete 2014. május 24-én Genfben, az Egészségügyi Világszervezet 67. Közgyűlésén elfogadott módosításának kihirdetéséről** szóló T/14240. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/14240. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kihirdetem a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 168 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvénynek az egyszerű bejelentés 300 négyzetméternél nagyobb lakóingatlan nem kereskedelmi célú építésére történő ki-terjesztésével összefüggő módosításáról** szóló T/13849. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13849/9. számon, összegző jelentését pedig T/13849/10. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 3. és 4. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Hegedűs Lorántné indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kihirdetem a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 23 igen szavazattal, 112 nem ellenében, 33 tartózkodással elutasította.

A 4. számú módosító javaslat Hegedűs Lorántné jegyző asszony indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kihirdetem a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 23 igen szavazattal, 109 nem ellenében, 34 tartózkodással nem tartotta fenn.

(10.00)

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13849/9. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kihirdetem a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 133 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13849/11. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 110 igen szavazattal, 57 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek a **jövődéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény módosításáról** szóló T/14245. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/14245/7. számon, összegző jelentését pedig T/14245/8. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom Önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 3. számú módosító javaslat Burány Sándor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 51 igen szavazattal, 111 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/14245/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 130 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/14245/10.

számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 132 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztés tárgysorozatba vételéről döntünk**. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ennek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés. Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Vona Gábor, Jobbik és képviselőtársai által Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása a közpénzek védelme érdekében címmel, T/13838. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 51 igen szavazattal, 113 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

(A jegyzői székben dr. Tiba Istvánt
Földi László váltja fel.)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek a **Magyar Nemzeti Bank Monetáris Tanácsa két tagjának választása**. Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem dr. Parragh Bianka asszonyt és családját (Taps a kormánypárti padosorokban. - A díszpáholyban helyet foglaló dr. Parragh Bianka felállva köszöni meg a tapsot.), valamint dr. Kocziszky György urat és családját. (Taps a kormánypárti padosorokban. - A díszpáholyban helyet foglaló dr. Kocziszky György felállva köszöni meg a tapsot.)

A Magyar Nemzeti Bank Monetáris Tanácsa tagjainak megválasztását előkészítő Gazdasági bizottság a jelölteket meghallgatta, javaslatában a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényben foglalt jogkörében eljárva dr. Parragh Bianka asszonyt és dr. Kocziszky György urat javasolja a Magyar Nemzeti Bank Monetáris Tanácsa tagjainak megválasztani. Az elnöki jogkörben előterjesztett javaslatot S/14480. számon a honlapon megismerhetik.

Tisztelt Országgyűlés! A Monetáris Tanács tagjait az Országgyűlés a jelen lévő országgyűlési képviselők többségének szavazatával hat esztendőre választja. Az Országgyűlés a határozati javaslatról vita nélkül dönt.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy megválasztja-e a Magyar Nemzeti Bank Monetáris Tanácsa tagjának dr. Parragh Bianka asszonyt. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a **határozatot**: az Országgyűlés 110 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 21 tartózkodás mellett dr. Parragh Bianka asszonyt a Magyar Nemzeti Bank Monetáris Tanácsa tagjának megválasztotta. (Taps a kormánypárti padosorokban. - Dr. Parragh Bianka felállva köszöni meg a tapsot.)

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy megválasztja-e a Magyar Nemzeti Bank Monetáris Tanácsa tagjának dr. Kocziszky György urat. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a **határozatot**: az Országgyűlés 110 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 21 tartózkodás mellett dr. Kocziszky György urat a Magyar Nemzeti

Bank Monetáris Tanácsa tagjának megválasztotta. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Dr. Kocziszkó György felállva köszöni meg a tapsot.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most az ünnepélyes **eskütétel** és az esküokmányok aláírása következik. Felkérem dr. Parragh Bianka asszonyt és dr. Kocziszkó György urat, hogy fáradjanak az ülésterem közepére, és tegyék le esküjüket. *(Dr. Parragh Bianka és dr. Kocziszkó György a terem közepére lép.)*

Felkérem Földi László jegyző urat, olvassa elő az eskü szövegét, a tisztelt Országgyűlés pedig felállva, a szokásainknak megfelelően hallgatja végig az esküszöveget. *(A teremben lévők felállnak. - Földi László előolvassa az eskü szövegét.)*

DR. PARRAGH BIANKA/DR. KOCZISZKY GYÖGY, a Magyar Nemzeti Bank Monetáris Tanácsa megválasztott tagjai: Én, dr. Parragh Bianka/dr. Kocziszkó György fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; Magyar Nemzeti Bank Monetáris Tanácsa tagi tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segítjen! *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Tiba István jegyző urat, hogy az aláíráshoz készítse elő az esküokmányokat, és kérem dr. Parragh Bianka asszonyt és dr. Kocziszkó György urat, hogy kézjegyükkel lássák el az esküokmányokat. *(Megtörténik. - Az esküokmányt aláírató dr. Tiba István gratulál a Magyar Nemzeti Bank Monetáris Tanácsa két megválasztott tagjának, és átadja az aláírt esküokmány egyik példányát.)*

Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Nemzeti Bank Monetáris Tanácsa tagjainak megválasztásához az Országgyűlés és a magam nevében gratulálok, munkájuk ellátásához sok sikert kívánunk! *(A Magyar Nemzeti Bank Monetáris Tanácsa megválasztott tagjainak elsőként Kövér László, majd Volner János, dr. Semjén Zsolt, Burány Sándor, Rogán Antal, Harrach Péter és dr. Szél Bernadett gratulál.)*

(10.10)

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelünk el. *(Rövid szünet.)*

Tisztelettel kérem azokat a képviselőtársaimat, akik nem folytatják az ülésteremben munkájukat, hagyják el az üléstermet. *(Zaj. - Csenget. - Dr. Legény Zsolt: A fideszes képviselők...)* Tisztelettel kérem a kormánypárti képviselőket, hogy akik távozni készülnek, azok hagyják el az üléstermet. *(Zaj. - Lukács Zoltán: Még Tóni megbeszéli az adóbevallását.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Soron következik **az Európai Uniónak a szomáliai biztonsági erők kiképzésére irányuló missziójához ("EUTM Somalia") történő további magyar katonai hozzájárulásról** szóló

beszámoló, valamint az **ennek elfogadásáról** szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig. *(Zaj. - Csenget.)* A kormány-előterjesztés B/13683. számon, a Honvédelmi és rendészeti bizottság által benyújtott határozati javaslat pedig H/14285. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. *(Zaj. - Csenget.)*

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Vargha Tamás úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkárnak, a beszámoló előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő beszámoló egy már több éve létező katonai misszió kormányzati, azaz közjogi engedélyezésének meghosszabbításáról szól, így tehát a tisztelt Ház előtt nem ismeretlen.

A szomáliai biztonsági erők kiképzésére irányuló EU-misszió beindításáról az Európai Unió Tanácsa 2010. február 3-án döntött, az Európai Unió missziója az ugandai hadsereg által végzett alapkiképzéshez járul hozzá modulrendszerű kiképzéssel azokon a területeken, ahol azt nem képesek a szomáliaiak biztosítani. Ebben a műveletben a Magyar Honvédség 2010 óta folyamatosan részt vesz. Az első közjogi engedélyt 2010. III. hó 24-én biztosította a kormányhatározat.

Az azóta eltelt időszakban a kormány döntésének megfelelően a mandátum megadásával mindig alkalmazkodott az aktuális európai uniós mandátumhoz, amelyet legutóbb 2016. december 12-én az erről szóló határozatával hosszabbított meg a Tanács 2018. december 31-éig. Így a Tanács legutóbbi döntésével egy új kormányhatározat elfogadása vált szükségessé, tekintettel arra, hogy a misszióban történő magyar szerepvállalást korábban a magyar kormány 2016. december 31-éig engedélyezte.

A misszióban a legutóbbi években 4 fő katona vett részt, ennek megfelelően a honvédelmi tárca továbbra is fenn kívánja tartani a műveletben való korábbi magyar szerepvállalás ambíciósintjét, vagyis a legfeljebb 10 fős, váltási időszakban 20 fős kontingens műveletben tartását a Tanács által elfogadott új mandátum időtartamáig. Ez egy keretlétszám természetesen, azaz a legfelső határt jelöli meg, kitöltésére nincs kötelezettség, elköteleződés.

Szomália biztonsági helyzete - amely a nemzetközi katonai jelenlétnek köszönhetően elsősorban a főváros, Mogadishu körzetében kismértékben javult az elmúlt években - változatlanul nem megnyugtató.

Tisztelt Ház! Tekintettel az Európai Unió döntésére, valamint figyelemmel az Alaptörvényben foglaltakra, a misszióban való magyar katonai részvételhez a kormány előzetes engedélye szükséges, a kormány dönt a Magyar Honvédségnek az Európai Unió vagy Észak-atlanti Szerződés Szervezete döntésén alapuló alkalmazásáról, valamint más csapatmozgásokról. A kormányprogramban megfogalmazottak szerint hazánk támogatja az Európai Unió közös kül- és biztonságpolitikájának kiteljesítését, és aktív részt

vállal az Európai Unió válságkezelő műveleteiben. Az EUTM Somalia misszióban való magyar katonai részvétel e törekvéseknek megfelel.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány továbbra is fenn kívánja tartani a műveletben való korábbi magyar szerepvállalás ambíciósintjét az új mandátum időtartamáig. Fentiek alapján a kormány az Európai Uniónak a szomáliai biztonsági erők kiképzésére irányuló missziójához történő további magyar katonai hozzájárulásról szóló 2016/1755. számú kormányhatározatban ismételt hozzájárult ahhoz, hogy Szomália műveleti területén a Magyar Honvédség állományából legfeljebb 10 fő, váltási időszakban 20 fő a misszió feladatrendszerébe tartozó feladatokat lássa el 2018. december 31-éig.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a beszámolót, az előterjesztést vitassa meg és fogadja el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnökének, a határozati javaslat előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

(10.20)

DR. VAS IMRE, a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Alaptörvény 47. cikke alapján a kormány dönt a Magyar Honvédségnek az Európai Unió vagy az Északatlanti Szerződés Szervezete döntéseire alapuló alkalmazásáról, amely döntésről a kormány beszámol az Országgyűlésnek.

Az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottsága 2017. március 1-jén megtartott ülésén megtárgyalta az Európai Uniónak a szomáliai biztonsági erők kiképzésére irányuló missziójához történő további katonai hozzájárulásról szóló beszámolót, és azt elfogadta. A Honvédelmi és rendészeti bizottság az elmondottak tekintetében a beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslatot terjesztett a tisztelt Ház elé.

Kérem, a határozati javaslatot támogassák. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 30-30 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót a jelentkező Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! A honvédség nemzetközi szerepvállalását a magyar külpolitika megvalósítása egyik alapvető eszközének tekintjük. A Magyar Honvédség nemzetközi missziókban történő részvétele érzékelhetően erősíti ha-

zánk pozícióit mind a NATO-ban, mind az Európai Unióban. Nem elhanyagolható továbbá, hogy a nemzetközi békeműveletekben szerzett tapasztalat és tudás elengedhetetlen hazánk védelmének szempontjából is. Hazánk aktívan részt kíván venni az Európai Unió közös kül- és biztonságpolitikai törekvéseinek megvalósításában.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország elkötelezett a nemzetközi béke, stabilitás megteremtése mellett. Mint minden demokratikus államnak, így nekünk is feladatunk harcolni a nemzetközi téren jelentkező fenyegetések ellen, hozzájárulni a nemzetközi szövetségek tevékenységéhez.

A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség támogatja a Honvédelmi Minisztérium beszámolójának elfogadását, továbbá részvételét a misszióban. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportja részéről, ha jól látom, Mesterházy Attila jelentkezett. Öné a szó, képviselő úr.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy előttem is már többször elhangzott, egy olyan misszió meghosszabbításáról tárgyalunk itt a Házban, amely egy sikeres misszió, valóban, ahogy Vas képviselőtársam elmondta, hozzájárul Magyarország jó híréhez, hozzájárul a katonák felkészüléséhez, és ahogy látom, ebben évek óta kormányon átnyúló egyetértés van a különböző kormányok között, hogy van értelme az ilyen nemzetközi missziókban részt venni.

Az Európai Unió Tanácsa 2010 februárjában döntött a szomáliai biztonsági erők kiképzésére irányuló európai uniós misszió beindításáról. Ezt követően az akkori Bajnai-kormány egy kormányhatározatban döntött a magyar hozzájárulásról, ami keretében a Magyar Honvédség állományából négy fő került kitelepítésre Ugandába. Ez 2010 márciusa és 2011 júniusa közötti időszak volt. Az Európai Unió döntésének megfelelően a kormány a missziót több alkalommal meghosszabbította, és időközben a létszámot tíz főre emelte.

Az Európai Unió Tanácsa 2016. december 12-én a misszió további két évvel történő meghosszabbításáról döntött, és a kormány is emellett van. Úgyhogy mi a magunk részéről ezek figyelembevételével támogatjuk a kormányzati előterjesztést, hogy 2018. december 31-ig meghosszabbításra kerülhessen az Európai Unió szomáliai missziója és az abban való magyar katonai részvétel. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Firtl Mátyás képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

FIRTAL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország elkötelezett a nemzetközi béke és biztonság megőrzése érdekében és annak irányába is. A válságok megelőzését és a konfliktusok kezelését szolgáló nemzetközi mechanizmusok erősítése alapvető fontosságú az adott földrajzi helyeken, de hasonlóképpen Magyarország biztonsága szempontjából is. Ezért Magyarország érdeke és szándéka tevékeny szerepet betölteni a nemzetközi biztonsági felépítmény részét képező globális és regionális szervezetekben. Az Európai Uniónak a szomáliai biztonsági erők kiképzésére irányuló missziójához történő további magyar katonai hozzájárulás ezeknek a törekvéseknek felel meg maradéktalanul.

Az EUTM Somalia rövidítésű misszió az Európai Unió Tanácsa döntésének megfelelően kiképző és nem harcoló műveletként a szomáliai biztonsági erők kiképzését szolgálja Szomáliában vagy Szomália érdekében a környező országokban. A misszió működését az EU 2010 óta folyamatosan szükségesnek ítélte, ezért mandátumának meghosszabbítását a Tanács azóta többször is jóváhagyta.

A kormány határozatban járult hozzá a szomáliai misszióhoz történő magyar katonai hozzájáruláshoz, ahhoz, hogy a kiképző erők kötelékében, a nemzetközi erők kötelékében a Magyar Honvédség állományából külföldön teljesítsenek szolgálatot. Ez megfelel azon törekvéseknek, hogy hazánk támogatja az Unió közös biztonság- és védelempolitikáját, és kiveszi a maga részét az EU válságkezelő műveleteiből.

A magyar katonai részvételről szóló beszámolót az Országgyűlés határozatban fogadja el. A B/13683. számú beszámoló benyújtásával - amit a Honvédelmi és rendészeti bizottság is elfogadott - az Alaptörvényben megfogalmazott kötelezettség teljesül azt követően, hogy a kormány elfogadta az Európai Uniónak a szomáliai biztonsági erők kiképzésére irányuló missziójához történő további magyar katonai hozzájárulásról szóló 1755/2016. (XII. 14.) kormányhatározatot, amely szerint a magyar katonai részvételt 2018. december 31-ig hosszabbította meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! A missziók fontos szerepet játszanak a honvédség életében. Egyrészt fontos lehetőséget kínálnak honvédeink számára; a többnemzeti kötelékben elvégzett feladatok, az éles körülmények között végrehajtott műveletek, a legkorszerűbb technika napi szintű használata - ez mind rendkívül fontos a szakmai tapasztalatok megszerzése dolgában. Másrészt összességében honvédségünk országvédelmi képességét is növeli. Harmadrészt fontos eszközt adnak a mindenkor magyar diplomácia kezébe nemzetközi mozgásterünk megőrzéséhez, bővítéséhez. Negyedrészt veszélyeztetettségünket is csökkentik, csökkenthetik, hiszen minden háborús konfliktus - legyen az a Föld bármely pontján - kockázati tényező hazánk számára is, amit a jelenlegi európai migránsválság is bizonyít, ami a határainkon is zajlik.

Rendkívül fontos az a szerep, amit a nemzetközi válságövezetek stabilizálásában játszik a nemzetközi közösség. Magyarország mint e közösség tagja kiveszi a maga arányos részét ezekből az erőfeszítésekből.

A Magyar Honvédség honvédelmi törvényben meghatározott feladata a szövetségi és nemzetközi szerződésből eredő egyéb katonai kötelezettségek, különösen a kollektív védelmi, békefenntartó és humanitárius feladatok teljesítése, valamint közreműködés az arra kijelölt és felkészített erőkkel a nemzetközi terrorizmus elleni harc katonai feladatainak ellátásában.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, engedjék meg, hogy ezt az alkalmat is felhasználjam arra, hogy itt a tisztelt Házban köszönetet mondjak a Magyar Honvédség katonáinak, akik külföldi missziókban tisztességesen helyálltak és helyállnak, és méltán szereznek elismerést, megbecsülést és rangot a magyar honvédelemnek és hazánknak. Köszönet jár minden magyar katonának, akik a válságövezetekben katonai misszió során vagy katonai és humanitárius segítségnyújtással példamutató módon helyállnak, akik Magyarország és a Magyar Honvédség elismerését és rangját öregbítik azzal, hogy hozzájárulnak a biztonság megteremtéséhez, megerősítéséhez. Ugyanakkor engedjék meg, hogy köszönetet mondjak mindazoknak is, akik az ország határain szolgálnak, a tömeges migrációs helyzet kezelésében biztosítják mindannyiunk, otthonaink nyugalalmát és biztonságát.

Tisztelt Ház! Magyarországon a honvédelem nemzeti ügy, aminek alappillérei a nemzeti önerő és a szövetségi együttműködés.

(10.30)

A honvédelem ügyét erősítő nemzeti összefogás szövetségi együttműködéssel, nemzetközi felhatalmazással és konszenzusos döntéssel valósul meg a nemzetközi missziókban. Ez növeli és erősíti Magyarország biztonságát, külpolitikai mozgásterét és érdekérvényesítő képességét. A válságkezelésben és békefenntartásban megvalósított aktív magyar szerepvállalás hazánk és a magyar emberek biztonságát szolgálja.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Kereszténydemokrata Néppárt frakciója ezért a beszámolót és a határozati javaslatot támogatja és elfogadásra ajánlja. Köszönöm figyelmüket, és engedjék meg, hogy még egyszer megköszönjem a honvédségnek ezt a szerepvállalását és ezt a teljesítményét. Köszönöm. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Kulcsár Gergely képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

KULCSÁR GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Európai Uniónak a szomáliai biztonsági erők kiképzésére irányuló missziójával kapcsolatban röviden ismertetném a Jobbik álláspontját.

Az első szó számomra is a köszöneté. Köszönet a magyar katonáknak, akik helyálltak távol a hazától ebben a küldetésben. Viszont úgy gondolom, hogy Magyarország missziós tevékenységét át kellene

értékelni, hiszen a Jobbik elismeri, hogy vannak hasznos, előremutató missziók, viszont vannak felesleges, különösen kockázatos, idegen érdekeket képviselő külföldi küldetések is. Ilyen például korábban a Sínai-félszigeti, vagy az utóbbiak közé tartozik az iraki.

A szómáliaival kapcsolatban részletesebb beszámolóra lennének kíváncsiak, hogy milyen hatékonysággal dolgoztak a katonáink távol a hazától, hány helyit képeztek ki és milyen feladatokra. Az egész misszió szolgálja-e egyáltalán a magyar nemzeti érdekeket? Hiszen nem tudni, hogy mi alapján válogatták azokat az embereket, akiket a magyar tisztek képeztek ki. Ha arra irányul és azért vagyunk jelen ott, hogy csökkentsük az ideirányuló migrációt, akkor dicséretes, viszont ez a beszámolóból nem derült ki.

Az se derült ki, hogy az ott kiképzett szómáliaiak között vannak-e olyanok, akik a szövetségesek, az európai szövetségesek ellen fordultak, vagy migránsként esetleg Európában kötöttek ki. Erre vonatkozóan semmilyen adatot nem találunk, ezért a Jobbik frakciója tartózkodni fog a szavazás során. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel az LMP képviselőcsoportja részéről nem jelezték, hogy szólni kívánnak, ezért a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő fog megszólalni. Megadom a szót Demeter Márta képviselő aszszonynak, 15 perces időkeretben.

DEMETER MÁRTA (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió szómáliai biztonsági erőik kiképzésére irányuló missziójához történő magyar hozzájárulás, azt gondolom, rendkívül fontos dolog. Itt többen említették előttem, hogy 2010 óta folyik ez a misszió, és sajnálatosan azt mutatják a biztonságpolitikai körülmények, hogy igenis szükség van ennek a misszióknak a folytatására, így a magyar szerepvállalásra is, amit nagyon dicséretesnek és természetesen mindenképpen támogatandónak tartok.

Mint ahogy az is nagyon fontos, hogy az Európai Unió közös kül- és biztonságpolitikájához Magyarország is érdemben, tevőlegesen járuljon hozzá. Viszont itt szeretném felhívni arra a figyelmet, hogy mind az Európai Unió keretében történő döntések és azok végrehajtása, amik a biztonság fenntartására, megteremtésére irányulnak, mind pedig a NATO hasonló irányultságú és célú döntéseinek a végrehajtása nagyban múlik azon, hogy a tagállamok hadereje milyen állapotban van.

Bizonyára megszokhatták képviselőtársaim, hogy minden évben, amikor beszélgetünk ezekről a missziókról, meghallgatjuk a beszámolókat, és dönt az Országgyűlés ezeknek a további folytatásáról, akkor igyekszem azt is megemlíteni, hogy rendkívül fontos, hogy beszéljünk a Magyar Honvédség helyzetéről és arról, hogy milyen fejlesztési irányok, milyen

intézkedések lennének szükségesek ahhoz, hogy a jelenlegi, egyébként eléggé drámai helyzeten javítani lehessen.

Engedjék meg, hogy mindeneelőtt én is azzal kezdjem, hogy köszönetet mondjak a magyar katonáknak és honvédségi dolgozóknak azért az elhivatottságért, amivel a munkájukat végzik, és természetesen a missziókban szolgálatot teljesítő minden katonánknak is. Egyértelmű, hogy a Magyar Honvédség a mai napig azért működőképes, azt gondolom, mert az állomány tagjai ennyire elhivatottan végzik a mindennapi munkájukat, és természetesen ezzel biztosítják hazánk biztonságát is.

Engedjék meg, hogy felhívjam a figyelmet pár dologra, amik 2010 óta történtek a magyar honvédelem területén! 200 milliárd forint került elvonásra a Magyar Honvédségtől, ami közel egy teljes éves költségvetés. Ez egy olyan helyzetben érte a honvédséget, amiben amúgy sem volt sosem túlfelfinanszírozva, és ennek sajnos eléggé drámai hatásait láthattuk az elmúlt években. A Magyar Honvédség költségvetése a rendszerváltás óta soha nem volt a GDP 1 százaléka alatt, most már sok-sok éve sajnos ez a helyzet.

2016-ban döntött arról a kormány, hogy megkezdje a honvédség költségvetésének emelését, a GDP 0,1 százalékaival évente, de sajnos azt kell mondjuk, hogy bár megvalósul ez az emelés, ami mindenképpen jó, ezt el kell ismerni, de sajnos ez az összeg még mindig nem elég arra sem, hogy azt az amortizációt, ami évről évre fellép az előregedett technikai eszközök és a helyzet romlása miatt, ezt akár csak kompenzálni tudja. Tehát ennél mindenféleképpen nagyobb emelésre van szükség.

A technikai eszközök amortizációja jelenleg eléri a 30 százalékot, ami nagyon drasztikus szám. Láthatjuk, hogy a harcihelikopter-képesség sajnos megszűnt, és több más képesség került a megszűnés határára, így például a merevszárnyas szállítóképesség, csakúgy, mint a forgószárnyas szállító helikopterek kérdése. Én nagyon remélem, hogy a kormány nagyon rövid időn belül döntést hoz erről a kérdéssről. Azt viszont le kell szögezzük, hogy nem érhetett senkit váratlanul az, hogy az üzemidő lejár ezekre a technikai eszközökre, hiszen sok-sok éve lehetett tudni, hogy ez pontosan mikor fog megtörténni.

Emellett mára sajnos körülbelül 6 ezer főre nőtt a Magyar Honvédség létszámihiánya, ami elsősorban a szerződéses legénységi állományt érinti, de nagyon sokan hiányoznak egyébként a hivatásos állományból is, és sokszor olyan speciális tudás hiányzik, amire, azt gondolom, mindenféleképpen szükség lenne. Egyértelmű, hogy nemcsak a légiere tekintetében, hiszen most onnan említettem konkrét példákat, de sajnos a szárazföldi haderőnem esetében is a technikai eszközök nagyon súlyos amortizációjáról beszélhetünk.

Szeretném itt gyorsan megemlíteni a katonák mindennapi munkakörülményeit, így például akár a ruházaticsekk-könyvek kérdését, hiszen hiába kapják meg azt az összeget, amiből a gyakorlóruházatot és egyéb ruházatot, felszerelést biztosítani tudnák, ezt mégsem tudják a ruházati boltban beváltani, hiszen

az nincsen feltöltve. Itt is arra kérném az államtitkár urat, hogy tegyenek intézkedést ebben a dologban, sem gyakorlóruha, sem bakancs nincs a ruházati boltokban.

Emellett szükség lenne az egyéni felszerelések nagyon sürgős modernizációjára, és itt szeretném kiemelni, hogy nem csupán a különleges rendeltetésű ezredről beszélek. Ők tényleg rendkívül fontos feladatot látnak el, azt gondolom, missziós tekintetben is, a XXI. század biztonsági kihívásait tekintve is, de egyértelmű, hogy az állomány többi része és a többi alakulat vonatkozásában is sürgősen szükség van az egyéni felszerelések fejlesztésére.

Az elmúlt években látszott, hogy egy nagyon kiszámíthatatlan jogi környezet alakult ki, és ebben sajnos mind a kormánynak, mind a döntéshozóknak óriási felelőssége van. 2012 óta megszámlálhatatlan alkalommal került módosításra a honvédek jogállásáról szóló törvény. Egy olyan rendszerről beszélünk, egy olyan állományról beszélünk, akiknek igenis a jogi környezet kiszámíthatóságára van szüksége, nem pedig arra, hogy kéthavonta módosításra kerüljenek az őket érintő és leginkább korlátozó jogszabályok.

Meg kell említenem azt, hogy a szolgálati nyugdíjasok nyugdíjas státuszát megszüntette a kormány, elfogadhatatlan módon, és 15 százalékos levonással sújtotta őket, így most szolgálati járandóságban részesülnek, ami, azt gondolom, nagyon méltánytalan azokkal szemben, akik több évtizedet szolgáltak a Magyar Honvédségnél.

A Honvéd Egészségpénztár ügyét is szeretném idehozni, hiszen több mint 27 ezer katona, honvédségi dolgozó, rendvédelmi és nemzetbiztonsági dolgozó vesztette el az egészségmegőrzési célra félretett megtakarítását. Igaz, ebben másfél éves, hosszú küzdelem után, de elindult a kártalanításuk, viszont itt megjegyezném, hogy csak és kizárólag az aktív állomány részére. A Magyar Honvédség tekintetében, úgy tudom, van arra mód, hogy ha valaki egynapos önkéntes tartalékos szolgálatot vállal, akkor megkaphassa ezt a kártalanítást, de ettől függetlenül azt gondolom, hogy ezt nem szabad semmilyen feltételhez kötni.

(10.40)

Igenis azok, akik volt szolgálati nyugdíjasok, évtizedekig szolgáltak, vissza kell kapják ezt a pénzt, hiszen ők jóhiszeműen jártak el, nem tehetnek arról, ami a Buda-Cash Brókerházzal történt. Annak fényében is kérem, hogy bővítsék ezt a kört, a honvédelmi tárca esetében is mindenki kapja meg a kártalanítást, hiszen az elmúlt év végén 2,6 milliárd forint maradványát vonták el a honvédelmi tárca fejezetének úgy, hogy egyébként a minisztérium igényelhetné azt, hogy ezt az összeget a továbbiakban is a honvédségre fordíthassa. Ez nem történt meg, ebből bőven-bőven ki lehetne fizetni vagy ki lehetett volna fizetni ezeket a károsultakat.

A tartalékos rendszer kérdése: úgy tudom, egy új koncepció került kidolgozásra, bár ennek a részleteit pontosan még ismerhetjük, de több nyilatkozatban

elhangzott, hogy a kormány 20 ezer tartalékoszt szeretne, egy ilyen tartalékos rendszert szeretne létrehozni. Azt gondolom, hogy amíg 6 ezer fős létszámihiánnyal küzd a professzionális állomány, addig ez nem megvalósítható, és nem is szabad megvalósítani, óriási forrásokat visz el. Csak szeretném jelezni, hogy 20 ezer fő önkéntes tartalékos nem tudja pótolni annak a 6 ezer főnek a professzionális tudását, tehát ha ezt valósítja meg a kormány, az képességvesztéshez fog vezetni.

A határon szolgálók körülményei, úgy néz ki, hogy fokozatosan javulnak, bár sajnos nagyon lassan; nyilván ennek még a további javítására van szükség. De itt megint felhívnom a figyelmet arra, hogy a Magyar Honvédségnek nem rendészeti feladatai vannak, a határnak a védelme pedig eddig is a Magyar Honvédséghez tartozott. A határvédelem és a határőrizet homlokegyenest két különböző dolog.

A jogszabály-módosításokkal kapcsolatban pedig, szintén itt a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzettel összefüggésben azt továbbra is elfogadhatatlannak tartom, hogy mind a túlszolgálatnak, mind a túlmunkának a maximumát eltörölte a kormány. Hihetetlen túlterheltség mellett dolgozik most a Magyar Honvédség állománya, ezzel nyilván a balesetek és a betegségek veszélye is megnőhet.

De hogy mondjak pozitívumot is, az illetményfejlesztés megvalósítása, azt gondolom, kifejezetten pozitív, és kérem arra a kormányt, hogy ezt folytassa az elkövetkezendő egy évben is. Csakúgy a honvédelmi dolgozóknál is felhívnom arra a figyelmet, hogy az ő illetményüket is mindenféleképpen emelni kell, hiszen bár ott volt egy nagyon minimális, 16 ezer forint környéki emelés, de ez meg sem közelíti egyébként a többiek illetményét. Illetve pozitívként emelném ki a gyakorlatokat, azokat a nemzetközi gyakorlatokat, amiben részt vesznek a Magyar Honvédség katonái; ez nyilván a kormány döntése alapján és a tárca döntése alapján történik. Ez egy nagyon jó ösztönző egyébként arra, hogy a kormány szánjon több pénzt a Magyar Honvédségre; illetve rendkívül fontos, ahogy azt Firtl Mátyás képviselőtársam említette, az, hogy az interoperabilitást fejleszteni tudjuk, hiszen ténylegesen ezeknek a gyakorlatoknak a során derül ki, hogy hogyan tudnak együttműködni a katonák, és mik azok, amiket még a továbbiakban fejleszteni kell.

A jövőre vonatkozóan mik lennének a teendők és a legfontosabb elemek? Egyrészt a belátás, a döntéshozói felelősség felismerése, hiszen látjuk azt, és mindannyian tudjuk, akik ezzel a témával foglalkozunk, hogy ez a téma nem szavazatszerző üzemmód. De ez nem jogosít fel senkit arra, hogy ne foglalkozzon megfelelően a területtel, nem jogosítja fel a kormányt arra, hogy ne szánjon elegendő forrásokat a fejlesztésekhez a honvédelem területén. Tehát mindenféleképpen döntéshozói és kormányzati felelősség és feladat az, hogy biztosítsuk azokat a körülményeket, amikkel a Magyar Honvédség tudja az ország biztonságát és a szövetség biztonságát is garantálni.

Érdemi vitát kell folytassunk ezekről a kérdésekről. Tehát az, hogy a honvédelem nemzeti ügy, az

nemcsak a honvédelmi törvény 1. § (1) bekezdése, hanem ezt ténylegesen vegyük komolyan, és én még reménykedem benne, hogy talán ebben lehet változás a kormány részéről. Sok-sok éve várjuk, hogy legyen, eddig nem volt, de hátha ez majd még megtörténik, hiszen egy olyan területről beszélünk, ahol mind a költségvetést érintő döntések, mind a fejlesztések kormányzati ciklusokon átívelő döntések. Tehát nem lehet ezzel sem kapkodni, sem ad hoc döntéseket hozni, sem pedig elodáznai a döntéseket egyik kormányról a másikra. Tehát igenis ezért lennének fontosak az érdemi viták, hiszen ha valamilyen döntés van, azt több kormánynak is célszerű lenne végrehajtani, már amennyiben mind szakmailag megalapozott, mind pedig költségvetési tekintetben. Tehát erre kellene törekedni.

Másrészt a politika ne szóljon bele végre a szakmai kérdésekbe, tehát igenis, a szakma foglalkozik a szakmával, a politika pedig azokat a kereteket határozza meg, amelyek a honvédség feladatait tükrözik. A politikának óriási felelőssége ezenkívül, hogy biztosítsa az ehhez szükséges kereteket. Ehhez koncepcióra van szükség, és arra, hogy például a fejlesztési irányok kidolgozása ne egy meglepetésszerű dolog legyen, hogy a sajtóból, pár pontból értesülünk, hogy egyáltalán mi fog történni, ha történik, hanem igenis az Országgyűléshez vissza kell adni ennek a megtárgyalását.

A fejlesztések tekintetében transzparenciára van szükség, hiszen minden egyes adófizetői forint, amit a biztonságra szánnak az adófizetők, az oda is kell kerüljön. Szükség van mind a szárazföldi, mind a légi haderőnem technikai eszközeinek modernizációjára. A költségvetés el kell érje végre a GDP 2 százalékát, és itt hangsúlyoznám, hogy ez nem Donald Trump újdonsült ötlete, és nem emiatt kell ezt végrehajtani, vagy nem azért, mert az Unió vagy bárki vagy a NATO ezt várna tőlünk, hanem ez jól felfogott nemzeti érdekünk, mert pár éven belül el kell érje a GDP 2 százalékát, ha egyáltalán szeretnénk megőrizni a Magyar Honvédség működőképességét, nemhogy fejleszteni. Tehát 2026 egy nagyon-nagyon kései dátum. S ha már a forrásokról beszélünk, akkor át kell térni a feladatalapú tervezésre, nem pedig forrásoldalról szükséges ezt megközelíteni, hiszen a források mindig is szűkösek mindenre.

A Magyar Honvédség legnagyobb ereje az állománya, éppen ezért számukra versenyképes jövedelmet kell biztosítani. A honvédségi létszám feltöltését nagyon sürgősen meg kell kezdeni. Ehhez természetesen olyan környezetet kell kialakítani, ami perspektívát biztosít a fiatalok számára, hogy akár szerződéses, akár hivatásos katonaként a Magyar Honvédség állományába lépjenek. Ehhez biztosítani szükséges számukra mind a jó képzést, mind pedig a feltételeket. Egy új, kedvezményes nyugdíjrendszer kialakítására szükség van. A jelenlegi levonást meg kell szüntetni, és vissza kell adni azoknak a nyugdíjas státuszát, akiktől elvette a kormány évekkel ezelőtt.

Véleményem szerint szükség lenne egy veterán-törvény kialakítására és ilyenformán a tb-fizetés

elkülönítésére is az érintett állományok számára. Ez egyébként nemcsak a Magyar Honvédséget lenne szükséges hogy érintse. Megfelelő tartalékos rendszerre van szükség, ami ténylegesen önkéntes, viszont a honvédség állományának létszámához igazodóan nem 20 ezer főről beszélünk, ez maximum 6-8 ezer fő lehet; valamint érdemi képességfejlesztésekre, a felderítés-elhárítás fejlesztésére és a szakmával való folyamatos egyeztetésre.

Tehát ha olyan honvédséget szeretnénk, és én nagyon remélem, hogy minden itt ülő egyetért ebben, amely meg tudja felelni a XXI. század kihívásainak, amely megfelelően tudja kamatoztatni katonáink kiváló képességeit, akkor igenis szükség van ezekre a fejlesztésekre, úgyhogy ennek a támogatására, pontosabban a javaslatok elfogadására kérem államtitkár urat is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Demeter Márta képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Két percre adom meg a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, MSZP.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy ilyen átfogó katonai elemzés vagy honvédelmi elemzés után természetesen nem szeretném nagyon sokáig rabolni az önök idejét, ezért is csupán egy kétperces felszólalásra jelentkeztem.

Az előterjesztéssel kapcsolatosan a Magyar Szocialista Párt nevében és természetesen a magam nevében is szeretném elismerésünket, nagyrabecsülésünket és tiszteletünket kifejezni az ebben a katonai misszióban részt vevő és eddig részt vett katonáknak, honvédeknek, és természetesen a többi ehhez hasonló katonai misszióval kapcsolatosan is ugyanezeket a hangokat tudjuk megfogalmazni. Azt gondolom, azt gondoljuk, hogy ezek a nemzetközi missziók, ezek a katonai missziók mind Magyarországon nemzetközi megítélését, mind a hírnevét öregbítik és elősegítik, úgyhogy még egyszer a köszönet hangját szerettem volna csupán tolmácsolni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Legény képviselő úr. Most a képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak.

(10.50)

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A világban már csak úgy van minden parlamentben, hogy vannak terjedelmes előterjesztések, rövid előterjesztések, nagy fajsúlyú előterjesztések és kisebb fajsúlyú előterjesztések, csakhogy ezek rendszerint nem igazodnak a terjedelemhez. Igen rövid előterjesztések is lehetnek komoly fajsúlyúak, és meg kell vallani, hogy számos olyannal találkoztam már, amelyik bőbeszédűen, hosszan, a lényegre nem rátérve tárgyalt egy-egy javaslatot. Itt arról van szó, tisztelt Ház, az én meg-

ítélesem szerint, hogy messzemenően azzal érdemes foglalkozni, mivel már a KDNP részéről igen tisztelt képviselőtársam foglalkozott. Nevezetesen: mi ennek a nemzetközi kitekintése, mi az, ami Magyarország számára kifejezetten előnyös és szükséges, és mi az, ami indokolja, hogy ezeket a katonai akciókat a jövőben is végrehajtsuk?

Tisztelt Ház! Én magam is azok közé tartoztam, meg kell őszintén vallanom, hogy korábban meglehetősen hosszú ideig azon az állásponton voltam, hogy Magyarország sem most, sem a történelme során soha semmilyen gyarmatosításban részt nem vett, következésképpen a gyarmatokon bekövetkező mindenféle olyan incidens, mindenféle olyan háborús és veszélyes helyzet, amely indokolhatja a beavatkozást, az nem minket érint. Aztán rá kellett jönnöm, már jó régen rá kellett jönnöm, hogy ezek az összefüggések a világban ma már nem így vannak. Messzemenően nem így vannak. Ma már a világban elinduló egy-egy olyan akció, amely valahonnan nagyon távolról indul, egyszer csak itt van a Kárpát-medencében, és elérkezik a határainkhoz.

Amikor tehát misszióról beszélünk - és jó lenne, ha ezt a közvéleményben sokkal jobban erősítenénk és tudatosítanánk -, akkor egyben a határok védelméről is beszélünk. S ez egy alapvető kérdés. Nem lehet ezeket a kérdéseket szakmapolitikailag kezelni, ez nemzetpolitikai kérdés. Magyarország hibákat is követhet el egy rossz misszióval, de nagyon-nagyon jó akciókat hajthat végre, ha a szövetséget erősíti. Teljesen világos, hogy a határaink védelme erőteljesen előtérbe került. Ma ép ésszel nem lehet arra gondolni, hogy az elkövetkezendő időkben a határainkat semmilyen veszély nem fenyegeti. Ellenkezőleg, arról kell meggyőződnünk, hogy ezek a veszélyek az elkövetkezendő időkben inkább erősödnek. S azt is világosan kell látni, hogy ha mi egy olyan helyen élünk, lakunk, ahol van a mi hazánk, amely a Balkánnal közvetlenül szomszédos, akkor ezek a tűzfészek eljutnak a határainkig, és ezt a védelmet biztosítani kell.

Az az erőfeszítés, amit a kormány tett az elmúlt időszakban, és amely a határ biztosítását jelentette, eddig eredményes volt, és reményeim szerint hosszú távon is az lesz.

De megvédeni ezeket a határokat éppenséggel csak a szövetségi rendszerrel együtt és a szövetségi rendszeren belül lehet. Ezért kell tudatosítani meggyőződésem szerint messzemenőleg és sokkal szélesebb körűen, hogy minden olyan akció, mindegy, hogy négy katona, öt katona, tizenöt katona vesz ebben részt, de ha részt vesz egy olyan akcióban, amely hozzákapcsol minket egy ilyen tágabb és erősebb, a mi számunkra létfontosságú szövetséghez, akkor az a mi határainkat is védi.

Következésképpen az adott esetben egy olyan tárgyalás folyt most itt a Házban, amely amikor igen nagy és széles körű támogatás látszik a kormány akciója mögött, ezt föl kell használni arra, hogy minden ilyen akció mögé oda kell állítani a lehető legszélesebb nemzeti támogatást. Ez az, ami a határainkat biztosíthatja, megvédheti, és hosszú távon Magyar-

országnak békét adhat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Turi-Kovács Béla szavai inspiráltak szólásra. Azt gondolom, hogy egy nagyon fontos kérdést vetett fel, hiszen ma látunk olyan politikai törekvéseket, külpolitikai törekvéseket az Egyesült Államok részéről, ami egy újfajta paradigmát is jelent, hogy pont azt a szemléletet, amiről képviselőtársam szerintem helyesen beszélt, hogy a határok védelme vagy egy ország érdekeinek a védelme nem szűnik meg a határoknál, miközben persze találkozunk azzal a társadalmi kételkedéssel vagy vonakodással, hogy miért kell nekünk akár Szomáliában, akár máshol bármilyen misszióban is részt venni, hogyan szolgálja ez Magyarország nemzeti érdekeit, milyen módon jelent ez nemzetbiztonsági vagy biztonsági kockázatot a számunkra, ha Magyarországtól több ezer kilométerre, mérföldre bármilyen ilyen cselekményben, békefenntartásban vagy akár más cselekményekben, kiképzésben részt vesznek a magyar katonák.

Manapság sokan nagy örömmel fogadják az Egyesült Államok elnökének a szavait, aki azt mondja, hogy az Egyesült Államok nem kíván továbbra is a világ csendőre lenni, ahogy szoktak fogalmazni, nem kíván beavatkozni nagyon sok helyen, sokkal inkább a határokon belüli - az ő szavait idézve - problémák kezelésével kíván foglalkozni. Szerintem ez lehet első hangzásra egy logikus meggondolás és megfontolás, de azt gondolom, hogy az Európai Unió is komoly bajba kerül akkor, ha az Egyesült Államok úgymond elveszti az érdeklődését a világ különböző konfliktusai iránt, és nem próbál részt venni és valamilyenfajta segítséget nyújtani. Ezért csak meg szerettem volna erősíteni azt, amit Turi-Kovács Béla mondott az imént, hogy bizony ebben szerepet kell vállalnia a kormánynak, a Honvédelmi Minisztériumnak is, bár hál' istennek nem ezek a nagy viták a magyar parlamentben, tehát övezi ezt a fajta katonai szerepvállalást egy belpolitikai, ha szabad így fogalmazni, konszenzus is a parlamenti pártok részéről, de mégiscsak van értelme arra időt, energiát és akár forrásokat is szánni, hogy a magyar választópolgárok is értsék, hogy egy-egy ilyen misszióban való részvétel nem az adófizetők pénzének a pazarlása, hanem nagyon konkrétan a magyar nemzeti érdekeket, a magyar biztonsági érdekeinket is védi. S ezt a feladatot még akkor is el kell végezni, ha ezt mindig nehéz elmagyarázni a választópolgároknak, s valószínűleg nemcsak itt Magyarországon, hanem a világ többi más országában is.

Ezzel szerettem volna csak kiegészíteni az elmondottakat, és köszönöm szépen ezt a hozzászólást. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem

jelentkezett, ezért az együttes általános vitát lezárom.

Megadom a szót Vargha Tamás államtitkár úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkárának, aki láthatóan válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a frakciók képviselőinek támogató hozzászólását, amelyben ezt az előterjesztést támogatják. Azt is köszönöm, hogy nem mulasztották el ezen alkalommal sem, hogy megköszönjék a Magyar Honvédség katonáinak a helyállását, szolgálatát, ahogy mi is meg tesszük minden alkalommal, hiszen a honvédeink valóban kiválóan teljesítenek, s nemcsak itthon, Magyarországon a határ védelmében, ami az egyik legfontosabb feladatunk, hanem a missziókban is.

S köszönöm a frakciók véleményét, támogatását és egyetértését abban is, hogy igenis fontos, hogy a Magyar Honvédség katonái ezekben a missziókban részt vesznek, hiszen sokszor megkapjuk a kérdést, hogy Magyarországtól távol, több ezer kilométerre mi dolga van a magyar honvédeknek. Ez a dolguk, azokban az országokban teljesítenek kiválóan szolgálatot, természetesen különböző szövetségi rendszerekben, NATO, európai uniós, koalíciós, ENSZ-szövetségben, amely országokból érkeznek a bevándorlók sok százezren és millióan Európa és Magyarország határait. Tehát amikor segítenek a katonák abban, hogy ezekben az országokban valamikor majd rend legyen, és az ott élők ott találhassák meg a boldogulásukat és a jövőjüket, akkor abban segítünk, hogy Európa az európaiaké maradjon, Magyarország a magyaroké maradjon.

Köszönöm szépen Demeter Márta képviselő asszony felszólalását is. Azt gondolom, hogy mindig jó vitát folytatunk itt a parlamentben a Magyar Honvédségről és elsősorban a jövőről. Most úgy érzem, hogy a felszólalásában egy kicsit benne maradtak régi-régi felszólaláselemek is. Arra szeretném a képviselő asszonyt kérni, hogy kövesse az eseményeket, hiszen láthatóan teszünk a haderő fejlesztéséért. Ha csak az elmúlt néhány hónapot nézzük, terepjáró képességekkel rendelkező gépkocsikat adtunk át több milliárd forint értékben a katonáknak, akik a határon teljesítenek szolgálatot.

(11.00)

A Honvéd Egészségpénztár ügyében is megtaláltuk a megoldást közösen, hiszen képviselő asszony ebben az ügyben is sokszor felszólalt, és felszólalásai segítettek, hogy megtaláljuk a törvényes megoldást, annak ellenére, hogy ez az egészségpénztár csak nevében honvéd, és nem a Magyar Honvédség vagy a Honvédelmi Minisztérium fennhatósága, égisze alatt tevékenykedett és túnt el a katonák pénze. Nekünk ugyanannyira fontos, hogy a katonákat kártalanítsuk. Ez a munka február 1-jétől folyik, és már sok-sok katona megkapta a neki járó kártalanítást.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Természetesen minden beszerzést átláthatóan és transzparensszen végzünk, és abban a mértékben, ahogy a honvédelmi költségvetés bővül, a pénzügyi lehetőségeink bővülnek, meg tesszük a lépéseket. Ezen a héten is átadtuk már a határvédelmi bázist, az utolsót a sorban, ami megkönnyíti a katonák szolgálatát. Hiszen a szolgálati helyhez közelebb élhetnek, és nem megy el a szabadidő, pihenőidő a hosszú utazással. Ezen a héten adjuk át a felderítő-és futárgépeket.

Tehát a honvédelmi költségvetés bővülésével, amit természetesen mi már 2016-ban megtettünk, Donald Trump elnökké választása előtt: a 0,1 százalékos GDP-arányos növelést, és ezt folytatjuk a következő években is. Hogy mikor érjük el a 2 százalékot, természetesen kiszámítható, hiszen, ha minden évben 0,1 százalékkal növekszik, akkor ez tízéves időtartam. De ha megnézzük a többi országot, mindösszesen 5 ország éri el a 2 százalékot jelen pillanatban, a többiek jóval alatta vannak. Azt gondolom, hogy ebben a versenyben sem maradtunk le, és a 2 százalék elérhető cél számunkra is.

A katonák illetményét is fontosnak tartottuk növelni ebben az évben, és január 1-jétől újabb 5 százalékkal emelkedett. Az elmúlt évben bevezettük a munkaerőpiaci pótlékot a legénységi állomány részére, amely beépült az illetményükbe az idei évben. Azt gondolom, hogy érdemes figyelni a híradásokat, az eseményeket, minden évben, minden hónapban lépünk egyet előre. Még egyszer köszönöm szépen mindenkinek a támogatását, és köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnökének, aki szintén válaszolni kíván az elhangzottakra. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE, a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Köszönöm a szót. Államtitkár úr döntő részt válaszolt. Én annak örülök, hogy a határozati javaslat ilyen nagy támogatást kapott. Úgyhogy azt kérjük, hogy a zárószavazáskor is támogassák. Természetesen mi is köszönjük katonáinknak bármilyen helyzetben történő helyállását. Kérem, támogassák a határozati javaslat elfogadását. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozati javaslat módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **EU-LAC Nemzetközi Alapítvány létrehozásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/14462. számon a parlamenti infor-

matikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Szabó László úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat célja az EU-LAC, az Európai Unió és a latin-amerikai országok, illetve a karibi térség nemzetközi alapítványának létrehozásáról szóló megállapodás - a továbbiakban: megállapodás - kihirdetése. A megállapodás célja pedig az, hogy a feladatai ellátásához szükséges nemzetközi jogi személyiséggel és jogképességgel felruházott EU-LAC nemzetközi alapítványt hozzon létre, amely felváltja a már 2011 óta létező és a német jog alapján létrejött átmeneti EU-LAC alapítványt.

Az EU-LAC alapítvány küldetése a két térség közötti stratégiai együttműködés gyakorlati megvalósítása, illetve háttértámogatása. Annak létrehozását az Európai Unió tagállamai és a latin-amerikai és karibi államok 2010-es madridi csúcstalálkozójukon határozták el; ugyanabban az évben, amikor a latin-amerikai és karibi partnerországaink együttműködése a Latin-amerikai és Karibi Államok Közössége, a CELAC néven intézményesült, ily módon intézményesítve egyúttal a biregionális együttműködést is a kétévente esedékes EU-CELAC csúcstalálkozók, majd 2016-tól kezdődően a csúcstalálkozók közötti években rendezendő EU-CELAC külügyminiszteri találkozók formájában.

Az első ilyen külügyminiszteri találkozó margóján, 2016. október 25-én a CELAC soros elnöki tisztét betöltő Dominikai Köztársaság fővárosában, Santo Domingóban írták alá a jelen törvényjavaslatban kihirdetni szándékozott megállapodást. Az EU-LAC alapítvány működésének eddig komoly korlátokat szabott az, hogy nem rendelkezett nemzetközi jogalanyisággal és jogképességgel, ebből adódóan a finanszírozása sem érte el a kívánt szintet. E problémák orvosolását célozza a jelen törvényjavaslatban kihirdetni szándékozott megállapodás, amely létrehozza a nemzetközi jogalanyisággal és jogképességgel rendelkező EU-LAC Nemzetközi Alapítványt. Az új helyzetben Magyarország is vizsgálja, milyen módon tudna hozzájárulni az EU-LAC nemzetközi alapítvány működéséhez.

Tisztelt Országgyűlés! A megállapodás aláírása és kihirdetése tökéletesen illeszkedik a kormány 2015 márciusában meghirdetett déli nyitás politikájának keretei közé. A két régió közötti együttműködés erősítése révén az EU tagállamai és a CELAC országai közötti együttműködés is szorosabbra fonódik, ily módon előmozdítva Magyarországnak a latin-amerikai térség országaival fennálló kapcsolatai fejlesztését. Mindezek tükrében arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Tilki Attila képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TILKI ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden emlékeztetném önöket, hogy miről is szól a mostani törvényjavaslat: Latin-Amerika és a karibi térség, vagyis röviden a LAC-országok, valamint az Európai Unió közötti stratégiai partnerség jogi formájának további biztosításáról. Az elvi döntéseket és hivatalos megállapodásokat már korábban meghozta az Európai Unió, 2008-ban Limában, 2011-ben Madridban.

Az EU-LAC nemzetközi alapítvány létrehozására most azért van szükség, ahogy államtitkár úr is elmondta, mert a korábban Németországban, a német jog alapján létrehozott átmeneti alapítvány befejezi a tevékenységét és feloszlik, szerepét pedig a most megszavazandó nemzetközi jogi személyiséggel és jogképességgel felruházott végleges alapítvány veszi át. Az alapítványt létrehozó megállapodás végleges szövegét az EU Tanácsa 2016. október 10-én fogadta el, viszont hatálybalépéséhez az Országgyűlés felhatalmazása szükséges. Tehát ez a mostani törvényjavaslat csupán egy korábban elfogadott döntésünk jogi formába öntése, viszont Magyarországnak nagyon is érdekében álló és profiljába vágó intézkedés, hiszen a déli nyitás programunkba illeszkedik.

Emlékeztetném képviselőtársaimat, hogy Magyarország egyrészt ilyen jellegű kereskedelmi szerződéseket csak az EU keretében köthet, másrészt folyamatosan bővítjük külképviseleti hálózatunkat a latin-amerikai térségben, gazdasági kapcsolataink diverzifikálása céljából. Voltaképpen ehhez a bővüléshez ad jogi háttérrel, kerettel, vagyis enged szabad utat az EU-LAC alapítvány létrejöttéhez adott törvényhozói jóváhagyásunk. E formális jogi lépés megszavazásával tehát további utat engedhetünk a külpolitikában meghatározott irányunknak. Kérem hozzá szíves támogatásukat, köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

(11.10)

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szokás szerint az MSZP frakciója támogatja ennek a törvénynek a kihirdetését, hiszen a magyar nemzeti érdekek szerint való, hogy egy ilyen egyezmény kihirdetésre kerüljön, és valóban ez az alapítvány, ahogy arról Tilki képviselőtársam beszélt, jogszerűen folytathassa a tevékenységét.

Éppen ezért erről olyan nagyon sokat talán nem is érdemes beszélni a parlamentben, hiszen egymást ismételhethetnénk. De arra szeretném felhasználni ezt a mostani alkalmat, hiszen itt ül a Külügyminisztérium képviselője, hogy ha már civil szervezetekről van szó, ha már nemzetközi hatókörrel rendelkező civil szervezetekről van szó, akkor csak fel kell hogy hívjuk a Külügyminisztérium figyelmét arra, ami igencsak veszélyeztetheti hazánk nemzetközi megítélését és ebből kifolyólag a nemzeti érdekérvényesítést is. Éppen a napokban számos civil szervezet - külföldi is, nem kizárólag hazai civil szervezetek - tiltakozott azok ellen az intézkedések ellen, amelyeket a kormány bevezetni tervez, amivel megpróbálja valamilyen formában listázni, ezáltal kicsit megfélemlíteni ezeket a magyarországi civil szervezeteket. Azt gondolom, az volna a helyes a kormányzat részéről, hogy a független civil szervezetek munkájába nem szól bele, tudomásul veszi, hogy ha azok kritikus megszólalást tesznek, kritizálják a kormányt, esetleg elgondolkodik azon, hogy milyen tartalma lehet ezeknek a kritikáknak, vagy mennyire jogos ez a kritika a különböző civil szervezetek részéről, és nem a másikat utat választja, amin most elindult a kormányzat ezen javaslatokkal, nevezetesen, hogy megpróbálja hitelteleníteni ezen civil szervezeteket. Tehát magyarul nem foglalkozik azzal, hogy mi a kritika tartalma, hanem csak azzal foglalkozik, hogy megpróbálja ellehetetleníteni és elhitelteleníteni ezeket a civil szervezeteket.

Szerintünk, szerintem ez Magyarország nemzetközi hírnevét nem öregbíti, és a magyar nemzetközi mozgásteret sem fogja bővíteni egészen biztosan, hiszen nagyon sokan már-már Oroszországgal hasonlítják össze Magyarországot. Ez jelen pillanatban egészen biztosan túlzás, de nem tudjuk, hova vezet ez az intézkedéssor, meddig akar elmenni a kormány a politikai kommunikációs érdeke alapján, milyen határokat hajlandó átlépni annak érdekében, hogy a saját szavazótáborát ilyen formában - ha szabad így fogalmaznom - immunizálja a civil szervezetek részéről megjelenő kritikával szemben.

Tehát az államtitkár úr figyelmét csak arra szeretném felhívni, hogy érdemes volna visszavonni azt a javaslatot, amely a civilekre vonatkozik. Ez egészen biztosan külpolitikailag is nagyobb mozgásteret vagy könnyebb működést tenne lehetővé a magyar diplomácia számára, és nemcsak a kritikákkal kellene szembesülni a következő időszakban, amikor civil szervezetekről és azok mozgásteréről van szó Magyarországon.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Dr. Legény Zsolt tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak. Mielőtt a képviselő úr megkezdi felszólalását, meg kell jegyezmem, hogy kérem, az adott napirendi pontnál maradjunk. Ez vonatkozik Mesterházy képviselő úrra és vonatkozik minden képviselőnkre. Tehát ma az EU-LAC ügyben tárgyalunk, nem pedig a magyar civil szervezetek ügyéről. Képviselő úr, parancsoljon, öné a szó.

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Igyekszem ehhez tartani magamat az előttünk fekvő megállapodással összefüggésben, hiszen ez az egyezmény az eddig működő ideiglenes alapítvány helyébe egy olyan szervezetet hoz létre, amelynek célja a szerződő partnerek közötti további kölcsönös megismerés és megértés ösztönzése, a CELAC-EU biregionális partnerségi folyamat erősítése a civil társadalom fokozott részvételével. Mindent szemináriumok, konferenciák megtartásával, új kapcsolati formák megtalálásával, közös programok indításával próbálják elérni.

A CELAC-ot 33 dél-amerikai és karibi térségi ország alkotja. A törvényjavaslat indoklásában pedig olvashatjuk és elhangzott államtitkár úr részéről is az előterjesztői expozéban, hogy ez az egyezmény illeszkedik a kormány által 2015 márciusában meghirdetett déli nyitás politikájába. Szükség is lesz az itteni sikerekre, mivel az afrikai kereskedőházak csúfos kudarcot vallottak, az ország külgazdasági eredményein nem érzékelhető a kereskedőházak hatása, annál is inkább, mert több helyen már a harmadik garnitúra próbálja kiszolgálni az Orbán-kormány érdekeit. Ha megnézzük a tavalyi adatokat, akkor elmondhatjuk, hogy a magyar cégek euróban számolva átlagosan nem egész 3 százalékkal tudták növelni globális exportjukat. Ezen belül az Afrikába irányuló kivitel 10 százalékkal csökkent, és még visszaesett az áruforgalom Törökország, az Egyesült Arab Emírségek, India és Brazília irányába is, és kevesebb magyar árut sikerült eladni az Egyesült Államokban is. Az export értéke ezekbe az országokba együttesen bő 6 milliárd euró volt, így a kiesést ellensúlyozta, hogy Németországba, ahova önmagában 25 milliárd eurónyi magyar áru ment, 3,9 százalékkal nőtt a kivitel 2016-ban.

Tehát jelenleg még a keleti és a déli adatokat összeadva is csak 10 százalék körül jár a magyar kormány alternatív piacainak részesedése. Ezzel szemben korábban sokkal nagyobb vállalatokat hallhattunk, viszont a kereskedőház működése, akár az afrikai példa is mutatja, egyáltalán nem úgy valósult meg, mint ahogyan előzetesen akár a miniszter úr, akár az államtitkár úr részéről az ígéretek elhangzottak.

Tehát magát az egyezményt, az előttünk fekvő megállapodás kihirdetését természetesen támogatni tudja a Jobbik képviselőcsoportja, hiszen megnyithatja az utat a további együttműködés felé, de hozzá kell tenni, hogy továbbra is szkeptikusan állunk a kormány kereskedőház nyitásai felé. Már csak azért is, mert ezek nem hozták meg a tőlük várt eredményt gazdasági értelemben sem, ráadásul nagyon sok esetben még a korrupció gyanúja is körbelengi a kereskedőházak működését. Ezért aztán ezt a területet a továbbiakban is kiemelten fogja figyelni a Jobbik.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalókat nem látok,

független képviselők nem tartózkodnak a teremben, ezért kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, MSZP-frakció. Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslatban egy nemzetközi megállapodásról van szó, az EU-LAC megállapodásról. Ezzel kapcsolatosan arra szeretnék rávilágítani, hogy mennyire fontos az, amikor az Európai Unió globális szereplőként próbál fellépni és globális szereplőként is lép fel a világpolitika színpadán, és mennyire fontosnak ítéljük meg azt, amikor különböző térségekkel, akár elmaradottabb térségekkel kötünk olyan megállapodásokat és olyan keret-egyezményeket, amelyek szerintünk előreviszik ezeket a közös ügyeket.

Ez a bizonyos EU-LAC alapítvány egyébként az Európai Unió 28 tagállama és a latin-amerikai és karibi államok 33 tagállama közötti együttműködést erősíti. Azért is gondoljuk ezt kifejezetten fontosnak a mai világpolitikai helyzetben, mert ha egy nagyon rövid, pár mondatos történelmi kitekintést megtehetünk, gyakorlatilag a XIX. században alakult ki az amerikaiaknál az az elv, hogy Amerika az amerikaiaké, és Amerika csak az amerikai kontinensre koncentrált. Azután ez a XX. században teljesen megváltozott, és az Amerikai Egyesült Államok gyakorlatilag az egész világon próbálta kifejteni a hatását. Most, Mesterházy képviselőtársam már ezt említette egyébként, Trump elnökségével talán újra a befelé fordulás felé menne el az amerikai külpolitika. Mi ezt kifejezetten nem megfelelő, nem jó iránynak tartjuk, és azt gondoljuk, hogy az Európai Uniónak is annak megfelelően kell cselekednie, arrafelé kell mennie, hogy inkább kifelé nyit, és inkább arrafelé próbál menni, hogy minél inkább globális szereplőként lépjen fel a világban.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tilki Attila képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Arra szeretném kérni a képviselőtársaimat, hogy az elnök úr szavait fontolják meg, és fogadjuk már el, hiszen tényleg egy nemzetközi szerződésről van szó. Mesterházy képviselőtársam teljesen másról beszélt. Ha már külügy, ha már civil szervezet, akkor kötelezően el kellett mondani az aggódásukat a magyar diktatúra ellen.

A Jobbik pedig a kereskedőház irányába indult el, aminek szintén semmilyen kapcsolata nincs ezzel az előttünk fekvő törvényjavaslattal. *(Bana Tibor: Déli nyitás!)* Mesterházy Attila képviselőtársam a Külügyi bizottságnak, a jobbikos képviselőtársam pedig az Európai ügyek bizottságának tagja. Úgy gondolom, hogy bőven van lehetőségük bármikor

külügyi kérdésekben, önöket érdeklő ügyekben kérdéseket feltenni akár államtitkár úrnak, akár pedig miniszter úrnak.

(11.20)

Nem gondolom, hogy egy ilyen szerződéssel kapcsolatban ilyen irányokat kellene venni a véleményüknek, bár nyilván megtehetik, de azért meg kellene hallgatni azt, amit az elnök úr megfontolásra javasolt, hogy maradjunk a tárgynál, maradjunk a törvényjavaslat szövegénél.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Sajnos az a helyzet, hogy nem tudjuk ezeket a kérdéseket föltenni a Külügyi bizottságban, hiszen a legutóbbi miniszteri meghallgatás együttes ülés keretében zajlott a Gazdasági bizottsággal, ahol a miniszter úrnak, azt hiszem, másfél óra után el kellett volna mennie, és ezt be is jelentette a bizottsági ülés elején, miközben ott volt, nem tudom, 20-30 képviselő, aki az évi egyszeri miniszteri meghallgatás kapcsán szeretett volna kérdéseket föltenni, és ezért limitált lehetőség volt erre. Illetőleg folyamatosan van egyfajta küzdelem, joggal, hiszen mást tartanak fontosnak az ellenzéki képviselők és mást természetesen a kormánypártiak egy bizottsági munka során. Tehát mégiscsak azt fogadja el képviselőtársam, hogy nem olyan üdítő a helyzet, hogy bármikor bármiről bármelyik államtitkárral és miniszterrel lehetne vitatkozni a Külügyi bizottságban. Mellette a Költségvetési bizottságot is vezetem, hiába vezetem, még ott sem, hiszen ott is alelnöktársam Tilki képviselő úr.

Tehát én azt gondolom, hogy nem kötelezően elmondandó a diktatúra ellen szóló történet, és értem elnök úrnak a felszólítását, amit tiszteletben is fogunk tartani, de azért mégiscsak van kapcsolat e kettő között, hiszen egyik oldalról a kormány - hogy akkor mindenki értse világosan, hogy hol kötődik ez a kettő egymáshoz - amellet érvel, hogy egy civil szervezeti munka mennyire fontos, és Magyarország nemzeti érdeke, hogy egy civil szervezeti keretben, alapítványi keretben közös munkát végezzünk, másik oldalról pedig ugyanolyan civil szervezeti munkát itthon ellehetetlenít a kormány. Én erre az ellentmondásra szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy ami a külpolitikában elismerendő, támogatandó, segítő célkitűzés, az a magyar belpolitikában is segítő, támogatandó cél kellene hogy legyen. És ettől függetlenül mégiscsak azt követeljük, hogy azt a másik törvényt vonják vissza, ezt pedig támogatjuk, ahogy az imént is mondtam. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, MSZP. Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Figyelemmel természetesen elnök úr instrukciójára, hogy maradjunk a témánál, Tilki képviselőtársam hozzászólása inspirált csupán egyperces hozzászólásra. Az EU-LAC alapítvány mindenekelőtt, és itt három pontot sorolnak fel, a), b) és c) pontot, de a c) pont: „elősegíti az eredményes cseréket, és új hálózatépítési alkalmakat teremt a civil társadalom és a többi társadalmi szereplő körében”. Mesterházy képviselőtársamat nem tisztem megvédeni, de ugyanazt mondta el, amit most én is el fogok mondani öt másodpercben, képviselő úr: a kormánynak a civil szervezetekkel szembeni ámokfutását mi legalábbis pikánsnak látjuk, hogy most pedig egy nemzetközi megállapodásban, egy ilyen előttünk fekvő törvényjavaslatban mégiscsak azért illet támogat.

Köszönöm, elnök úr, és remélem, példásan rövid voltam. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak, kettőperces időkeretben. Parancsoljon!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Tilki Képviselőtársam! Igenis kapcsolódik az, amit elmondtam, az előttünk fekvő törvényjavaslathoz, hiszen éppen az előterjesztésben olvashattuk azt, hogy a déli nyitás politikájába illeszkedik ennek a megállapodásnak a kihirdetése, és azt gondolom, hogy számot kell vetni azzal, hogy az elmúlt évek során mennyire volt sikeres a déli nyitás politikája. Én ezért is húztam alá azt, hogy ha összeadjuk a keleti és a déli adatokat, akkor is mindössze 10 százalék körül jár a kormány alternatív piaci részesedése, sokkal ambiciózusabb célokat fogalmaztak meg annak idején. Afrika vonatkozásában pedig egyértelmű visszaesésről beszélhetünk. Én nagyon remélem, hogy ez a megállapodás és ennek a kihirdetése majd abba az irányba fog hatni a dél-amerikai és karibi térségben, hogy ott az eddigiekhez képest eredményeket fogunk tudni felmutatni.

De azt is elmondta számtalan alkalommal a Jobbik frakciója, és én mindig kértem is a Külgazdasági és Külügyminisztériumot, hogy legyen folyamatos beszámoló a kereskedőházak tevékenységével kapcsolatosan. Sajnos ez sem így történik a gyakorlatban, mert bizony láthattuk azt, hogy sok esetben a korrupció árnyéka vetül ezeknek a működésére. Arról meg nem is beszélek még egyszer, hogy azokat a korábbi vállalatokat, amelyeket megfogalmaztak ezek nyitásához kapcsolódóan, nem sikerült érvényesíteni és elérni. Ez azért sem történt meg egyébként, mert nagyon sok esetben olyan gyakran történtek cserék és olyan nagy volt a fluktuáció, hogy nem is lehetett érdemi eredményeket felmutatni ennyi idő alatt.

Én tehát azt gondolom, hogy ez igenis idetartozik, és helyénvaló az, hogy erről is szóljunk a megállapodással kapcsolatban, nemcsak a pozitív oldalát kell ennek ugyanis elmondani, hanem igenis azokat

a kritikai észrevételeket is meg kell tenni, amelyek pont ennek az egyezménynek a kihirdetéséhez kapcsolódóan is jobb irányba tudnak hatni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tilki Attila képviselő úrnak, kettőperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azért egy kicsit pontosítsuk azt, amit Mesterházy Attila képviselőtársam mondott, ő összeros alapítványt és alapítványt, önök számára fontos alapítványokat és az előttünk fekvő törvényjavaslatban szereplő alapítványt egyformán kezeli. Azért hadd hívjam fel a figyelmét, hogy ezt az alapítványt létrehozó megállapodás szövegét 2016. október 10-én az Európai Unió Tanácsa fogadta el. Tehát ez nem egy olyan lebecsülendő civil szervezet, és nem különböző homályos emberek hozták létre esetlegesen, akiknek a támogatását vagy beleszólását a magyar belpolitikába esetlegesen egy amerikai kampánnyal összefüggő időszakban is meglepődve tapasztalhatjuk. Tehát azért a kettő az nem ugyanaz.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra jelentkezett Szakács László képviselő úr, MSZP. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Azt hiszem, hogy Tilki képviselőtársammal érdemes ebben most vitatkoznunk, hiszen pontosan arról beszélünk, ami nekünk fáj, önöknek pedig valamiért természetes. Önök el akarják dönteni, hogy melyek a jó civil szervezetek és melyek a nem jó civil szervezetek. A civil szervezetek természetesen néha azért vannak, hogy elvállaljanak olyan feladatokat, amelyeket önök, akár a kormány, akár bármilyen más intézmény nem tudna olyan hatékonysággal, nem tudna olyan jól és nem tudna annyira hitelesen elvállalni. Egyébként például erről szól ez a jelenlegi javaslat is. Majd vannak olyan civil szervezetek is, amelyek akár támogatják, akár kritizálják a kormány munkáját, azok önök szerint a rossz és olyan emberek által alapított civil szervezetek, amelyek az önök munkáját megpróbálják aláásni. Itt nem erről van szó, itt arról van szó, hogy a kritikát, tisztelt képviselőtársam, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, tőrni kell. Úgy kell kormányozni, hogy ne kelljen félni attól a fajta civil kontrolltól, ne kelljen félni azoktól a civil társadalom által megfogalmazott kritikáktól, amelyre azért nem ez az első eset, amikor hallunk nagyon kemény, oda nem illő és a demokrácia próbáját nem kiálló mondatokat. Ugye, mondott ilyeneket egyébként az önök alelnöke is, azt mondta, hogy el kell takarítani bizonyos civil szervezeteket. Nem, tisztelt képviselőtársaim, ezeket, én úgy gondolom, hogy a politikának tőrni kell. Én úgy gondolom, hogy a politikának olyannak kell lenni, hogy az kiállja azokat a próbá-

kat, amelyeket a civil szervezetek, a civil kontroll támaszt vele szemben. És nem utolsósorban nem ellehetetleníteni kell a civil szervezeteket, csak valamiért az önök szervezeti kultúrája erre van beállítva. Próbálkozzanak egyszer a meggyőzés erejével, érveljenek, ne üssenek, és én úgy gondolom, hogy ezzel sokkal jobban fogják a demokráciát szolgálni, mint azzal, amikor megtalálják, hogy kik a rossz és kik a jó civil szervezetek. Köszönöm, elnök úr. *(Mesterházy Attila: Úgy van! - Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Tilki Attila képviselő úrnak, kettőperces időkeretben. Parancsoljon!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én sem vitatkozni szeretnék az MSZP jelen lévő képviselőivel, de mifelénk, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében ezt úgy mondják, hogy mindenki magából indul ki, amikor diktatúra képzetét vizionálja. Nekem a nagyapámat annak idején az önök szellemi elődei - és lehet, hogy kicsit elkanyarodunk a tárgytól - B-listázták. Tehát önök pontosan tudják, mi az, hogy listázni, és ezt nem mi tudjuk. Köszönöm. *(Dr. Szakács László: Fogalmam sincs, '75-ben születtem! - Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak. És arra kérem most már képviselőtársaimat - nem korlátozva az önök felszólalási szabadságát -, hogy maradjunk a tárgynál, amennyiben ez lehetséges. Öné a szó, képviselő úr.

(11.30)

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Szívesen teném, elnök úr, de amikor a parlamentben vitatkozunk, akkor az már csak úgy zajlik, hogy elmondja mindenki a véleményét, és az elképzelések ütköznek.

Én azon csodálkozom, hogy Tilki képviselőtársam az egyetlen, aki ebben a parlamentben és ebben a vitában a „diktatúra” szót használta a Fidesz-kormányra; mi nem erről beszéltünk. Mi arról beszéltünk, hogy a kormány el akarja hallgattatni a magyar civil szervezeteket. Le ne essen a feje a képviselő úrnak, ha idefigyel, akkor jobban megérti, hogy miről beszélek, ha túl sokat rázza, akkor még a végén leesik. Tehát a lényege a hozzászólásomnak az, hogy nem mi beszéltünk diktatúráról, hanem ön beszélt diktatúráról. Mi arról beszéltünk pusztán, hogy szerintünk nem helyes a civil szervezetek működését korlátozni törvényi úton, politikai indíttásból. Ahogy Szakács képviselőtársam elmondta, bizony nem jó az, ha egy kormány jó meg rossz civil szervezetekre osztja fel ezeket a szervezeteket.

A másik az, hogy kik a mi szellemi elődeink. Én '74-ben születtem, valószínűleg önöknek több közülük volt az előző rendszerhez. Itt a másik kollégám '78-ban, a harmadik meg '75-ben, tehát azt gondolom *(Dr. Rétvári Bence: Én '79-ben!)*, mi még gimnazisták voltunk, amikor már az előző rendszer megbu-

kott, tehát olyan túl sok közülük ahhoz a rendszerhez nincs. De ha ezt így gondolják, akkor miért nem rúgják ki a kormányból Pintér Sándort, miért nem rúgják ki a kormányból Fónagy Jánost, és miért nem rúgták ki korábban Martonyi Jánost, aki MSZMP-tag volt, különösen úgy, hogy azt olvasom és azt látom, hogy Hódmezővásárhelyen Lázár János idegrohamot kap a volt MSZMP-sektől? Akkor ez úgy működik, hogyha azt mondjuk, hogy ez nem tetszik, akkor kérem, tessék a kormányból is száműzni ezeket az embereket.

A jelenlévők közül szerintem önöknél van több MSZMP-s, mint nálunk, az egészen biztos. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csenger-Zalán Zsolt képviselő úrnak.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Meg kell mondanom őszintén, nem egészen értem, hogy mi abban a korlátozás, ha a civil szervezeteknek el kell számolniuk. Mi abban a korlátozás, ha átláthatóvá kívánjuk tenni a támogatási rendszerüket? Én ebben a világon semmi korlátozást nem érzek, mint ahogy országgyűlési képviselőként sem érzem azt, hogy a képviselői munkámban az engem korlátozna, hogy vagy bevallást kell adnom, ez egy természetes dolog, ezt elvárják a képviselők, elvárják az emberek, transzparenciára van szükség, ez ugyanúgy igaz a civil szervezetre, mint minden másra.

Úgyhogy én azt gondolom, a tisztelt szocialista képviselőtársaim is beláthatják azt, hogy a magyar emberek kíváncsiak arra, hogy akár egy civil szervezetet ki, honnan és milyen módon finanszírozz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel ismételtelen nem a tárgynál vagyunk, hanem általánosságban a civil szervezetek ügyét hozták napirendre, tisztelettel kérem a felszólalókat, akik most bejelentkeztek, azoknak megadom a szót, hogy ezt követően maradjunk a tárgynál. Szakács László képviselő úr, normál időkeretben!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem feltétlenül tudok ennek most eleget tenni, hiszen az előttem lévőre kell reagálnom. Ha már csak ez lenne átláthatatlan Magyarországon! Szerintünk nem az. Évente kell tenni közhasznúsági jelentést, évente kell elfogadni mérleget ezeknek a civil szervezeteknek, és úgy gondolom, ez hozzáférhető, transzparens, az interneten mindenki megtalálhatja, tehet fel kérdéseket, bármit tehet. Ha ez lenne az egyetlen dolog, ami nem átlátható ma Magyarországon, akkor, úgy gondolom, önöknek igaza volna, de nem ez a helyzet. Nem ez a helyzet, és nagyon sok mindenről nagyon sok mindent mondunk el a sajtóban, itt a parlamentben azokról a nem átlátható, burkolt ügyekről, amelyek általában egyébként a kormánypártokat jellemzik. Hát ez a legnagyobb probléma?! - ez az egyik.

Kettő: örülök neki, hogy önt semmiben sem korlátozza a vagyonbevallási kötelezettség, és ahogyan láttuk a vagyonbevallások kijavítását, ez tényleg nem korlátozott egyébként nagyon sok képviselőt az égedta világon semmiben sem. Volt, aki elfelejtette beírni azt, hogy milyen támogatásokat kapott, a másíknak, aki miniszter is lett később, meg folyamatosan nőtt a lakása, és még lehetne mondani egyébként nagyon sok dolgot.

Ezek nem az átláthatóságot, ezek pontosan az elfedést szolgálják, tisztelt képviselő úr. Nem hiszem, hogy egyébként az lenne a Damoklész kardja ezek fölött a civil szervezetek fölött, hogy nekik be kell számolniuk, hiszen most is beszámolnak, hanem az a politikai nyomás, amikor ki akarják találni, hogy mely szervezet az, amelyik rossz feladattal és önök szerint rossz alapítóval rendelkezik, és ezeket önök, idézem az önök alelnökét, el akarják takarítani. Így mondta: „Ezeket el kell takarítani.” Hát persze, hogy ilyenkor erről beszélünk, természetesen ilyenkor erről beszélünk.

Nem gondolom, hogy az átláthatóságnak most bármilyen gátja lenne. Nem gondolom, hogy az ellenőrizhetőségnek most olyan gátja van, amit önök ne tudnának leküzdeni ebben a helyzetükben, főleg úgy, hogy megvan hozzá a megfelelő politikai támogatásuk. Erre használják, ne arra, hogy ellehetetlenítsék őket, arra nem jó a politikai támogatást használni. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mielőtt megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak kettőperces időkeretben, jelzem, hogy az ismétlésektől szíveskedjen tartózkodni. Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Természetesen a figyelmeztetését és az instrukcióit megfogadva abszolút tartózkodni fogok az ismétlésektől. Csenger-Zalán Zsolt képviselőtársam felszólalása inspirált arra, hogy ismét kétperces gombot nyomjak.

A képviselő úr azt mondta, hogy ő nem érti, mi a gond azzal, hogy a civil szervezetek anyagi háttérét szeretné a kormány tisztázni, és azt mondta, hogy a magyar emberek kíváncsiak arra, hogy kik finanszírozzák ezeket a szervezeteket. Szerintünk meg a magyar emberek kifejezetten kíváncsiak arra is, hogy mondjuk, hogyan sikerült „Pénztáros” Lőrincnek vagy éppen Garancsi Istvánnak, netalán Andy Vajának ilyen vagyonokat létrehozni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Csenger-Zalán Zsolt: Gyenge volt!)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kérem, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, így az általános vitát lezárom.

Megkérdem az államtitkár urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Az államtitkár úr jelzi, hogy nem kíván reagálni.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek **az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, és másrészről a SADC-GPM-államok közötti Gazdasági Partnerségi Megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/14463. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Előként megadom a szót Szabó László úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség gazdasági partnerségi megállapodásában részt vevő államok közötti gazdasági partnerségi megállapodást 2016. június 10-én írták alá. A megállapodás a szerződő felek, vagyis az Európai Unió és tagállamai, valamint Botswana, a Dél-afrikai Köztársaság, Lesotho, Mozambik, Namíbia és Szváziföld közötti kereskedelmi kapcsolatokat szabályozza. Angolának lehetősége van a későbbiekben csatlakozni a megállapodáshoz. A megállapodás a vámlebontás és a szabályozási együttműködés által kedvezőbb piacrajutási feltételeket teremt a szerződő felek vállalkozásai számára az áru- és szolgáltatás-kereskedelem területén.

A Dél-afrikai Fejlesztési Közösség legnagyobb kereskedelmi partnere az Európai Unió. 2015-ben a teljes kereskedelmi fogalom megközelítette a 73 milliárd eurós értéket, amelyből közel 300 millió eurónyi forgalmat a régió országai Magyarországgal bonyolítottak le. A déli nyitás stratégiájával összhangban Magyarország tevékenyen vesz részt a régióban a kereskedelmi kapcsolatok élénkítésében. A magyar termékek és vállalkozások piacra jutását a Botswanában, a Dél-afrikai Köztársaságban és Namíbiában is kirendeltséggel rendelkező Magyar Nemzeti Kereskedőház segíti. A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásokról szóló 2005. évi L. törvény 7. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást. Ugyanezen törvény 9. § (1) bekezdése alapján a megállapodást törvénnyel szükséges kihirdetni.

Kérem a tisztelt Házat, hogy fogadja el a betervezett törvényjavaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Tilki Attila képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TILKI ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat ismerős lehet, hiszen egy hónappal ezelőtt tárgyaltuk,

akkor minden frakció támogatásáról biztosította a tervezetet. Egy kicsi pontosítást szeretnék tenni az akkor elhangzottakkal kapcsolatban, és remélem, hogy nem veszik ezt a tárgytól való elrugaszkodásnak.

(11.40)

De annak idején, egy hónappal ezelőtt, amikor tárgyaltuk, Mesterházy Attila képviselőtársam úgy fogalmazott, hogy a dél-afrikai baráti tagozat tagjaként is támogatja az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Szeretném felhívni a figyelmét, hogy ilyen, hogy dél-afrikai baráti tagozat nincs, szubszaharai baráti tagozat van, aminek mind a ketten tagjai vagyunk. Remélem, ezzel nem vétettem a tárgytól való elrugaszkodás iránti kérés irányában.

Arra szeretném kérni önöket, hogy ismét erősítsük meg a javaslatot, amit már négy héttel korábban megerősítettünk. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Már megérte bejönni a parlamentbe, hiszen hasznos információkhoz jutottam, és nagyon szépen köszönöm Tilki képviselőtársamnak a mondataim pontosítását. A közeljövőben ehhez fogok ragaszkodni egészen biztosan.

További jó hír, hogy itt én sem tervezem a tárgytól való eltérést. Tehát azt gondolom, hogy az a feladatunk, ami korábban is; kicsit komolyabbra fordítva a szót, az ön által elmondottak alapján: természetesen egy ilyen kezdeményezés támogatása nemzeti érdek. Tehát fontos, hogy Magyarország ebben a gazdasági térségben is lehetőséghez jusson. Sokszor volt szó a különböző nyitásokról, a Jobbik-frakció is többször feszegette ezt a kérdést. Ebben a gazdasági térségben is egészen biztosan van mit keresnie a magyar vállalatoknak. Tehát inkább itt ösztönöznénk, ha lehet ilyet mondani, a kereskedőházak tevékenységét, hogy ebben a térségben is hatékonyan lássák el a feladatukat vagy hatékonyabban lássák el a feladatukat, és valóban segítsék a magyar cégek és termékek piacra jutását.

Tehát ebből fakadóan csak azt tudom ismételni, amit korábban is elmondtam, hogy az MSZP-frakció természetesen támogatja ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előző napirendnél talán kicsit jobban a tárgyra szo-

rítkezve azért meg kell jegyezzük, hogy elég vicces, amikor havonta visszaköszönnek ezek a törvényjavaslatok elé. Tulajdonképpen egy pofonegyszerű ratifikációs folyamat részéről van szó. Magyarország ehhez vajmi keveset tesz hozzá. Ha úgy tetszik, akkor uniós nyomásra önök idehozzák a parlament elé ratifikálni azt, amit ott feladnak ratifikálnivalónak.

De ha már ez a helyzet, akkor az előterjesztés során vagy akár egy esetleges zárszó során, amellet, hogy persze támogatjuk ezt a kiváló, nyitásra vonatkozó indítványt, én nagyon szívesen hallanék valamit a kormány vízióiról, azon 63 milliárd eurós volumenre az esetleges emelési lehetőségeiről, amely az érintett gazdasági térség kapcsán felmerült már az előző vita során is. És az is nagyon érdekelne bennünket, hogy hosszú távon milyen stratégia mentén képzelik el az egész térség és Magyarország együttműködését, milyen ágazatokban, adott esetben milyen termékcsoportok milyen volumenben történő felfuttatásával, igénybevitelével, érintésével. És akkor még nem beszéltünk arról, hogy adott esetben a brutális leendő afrikai népesedési többlet Európán történő lecsapódása milyen helyzetet okozhat, hogyan lehet ezen lecsapódásnak legalább részben elejét venni gazdasági beavatkozással, gazdasági eszközökkel.

Tehát erről azért nem kellene többórás előadást tartani, egy pár perces vízió igencsak jólesett volna nekünk, és jólesne még most is. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselők nem kívánnak felszólalni, nem tartózkodnak a teremben.

Most további képviselői felszólalások következnek, hisz kétperces felszólalásra sem jelentkezett senki. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, aki normál időkeretben kért szót. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igen kiábrándító az, amikor nem-hogy vitáról nincs szó, de igazából a tárgynak megfelelő felszólalásokról se. Azt kell mondjuk, hogy nagyon fontos lenne, ha a kormányzat azt is figyelembe venné ezen különböző társulási egyezmények, különböző ratifikálandó okiratok, anyagok kapcsán, hogy hosszú távon az Európai Unió milyen mozgást tanúsít, akár a térséget illetően. Ez nyilvánvalóan nemcsak az árukivitelre és annak volumenére vonatkozik, hanem egyéb olyan politikai folyamatokra is, amelyekre Magyarország reagálhatna, nemcsak az Unión keresztül, tehát nemcsak brüsszeli irányba elküldve az impulzust, hanem akár közvetlen beruházásokkal a térséget illetően.

Nyilvánvaló módon itt keretegyezmények születhetnek erről és keretmegállapodások is, amelyek természetesen csak kereteket nyújtanak, de én azt elképzelhetetlennek tartom, hogy akár államtitkár úrnak, akár a kormánynak ne lennének elképzelései arról, hogy milyen irányban és milyen kapcsolatokat

építenek ki ebben a térségben, akár mondjuk, egy évtizedes távlatban, kitekintésben. Arról pedig külön vitát fogunk folytatni - és nem kívánom ezzel szaporítani a szót -, hogy az érintett térségből erre irányuló népesedési többlet, amely összességében Afrikát érintve milliárdos nagyságrendű is lehet a következő évtizedekben, kimondottan erre a térségre szűkítve azért többmillió mindenképpen, ez hogyan lesz kezelhető. A jelenlegi formában álláspontunk szerint semmiképpen sem.

Éppen ezért nyújtott be a Jobbik újabb szakmai javaslatokat azt illetően, hogy a fizikai határzárakat hogyan lehetne teljesebbé tenni. Abban egészen biztosak vagyunk, hogy önálló határőrség nélkül ezt a problémát önök nem fogják tudni kezelni, és mivel továbbra is elutasítják az erre vonatkozó javaslatainkat, úgy érzem, hogy a következő években nagyon sok meddő vitát fogunk folytatni a kérdésben, és nagyon remélem, hogy annál több termékeny vitát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)*

Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom. Államtitkár urat kérdezem, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Nem kíván reagálni államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Meddig még?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az utóbbi hetekben sajnálatos módon vagy szerencsére újra az érdeklődés homlokterébe került a devizahitel-károsultak problématerengere. Sajnálatos módon, mondhatnánk, azért, mert a kormányzat újabb elhibázott lépésekkel igyekezett beavatkozni ebbe a helyzetbe, vajmi kevés sikerrel. Ezek közül talán a legkezeletlenebbnek tűnt volna az, hogy becsérték alatt ne lehessen elkótyavetyélni az emberek ingatlanjait, ugyanakkor azt látjuk, hogy az itteni szabályozás is hibás módon került átvezetésre. Nagyon keveset tudni például arról, ami a jogászok vitájának tárgyát képezi azóta is, miszerint a harmadik sikertelen árverési kísérlet után mi következik a negyediknél, amikor a hatályos szabályozás még mindig lehetővé teszi azt, hogy ne a becsérték 100 százalékán, 90 százalékán, hanem adott esetben csak 50 százalékán tapsolják el az érintettek ingatlanjait. Aztán egyáltalán nem zárható ki az, hogy további összegeket követeljenek rajtuk és tőlük.

Elmondhatjuk tehát, hogy ez a beavatkozási módszer sem volt a maga teljességében tökéletes, ami azért fájó és azért kiábrándító, mert három évvel ezelőtt a Jobbik nevében benyújtottuk azt a javaslatot, amely teljes körű módon kezelte volna ezt a

problémát. Kicsit furcsa az az érzés, ami egyébként a Quaestor-károsultak esetében már felmerült bennünk, hiszen ott is a Jobbik képviselői 24 olyan módosító indítványt nyújtottak be a magyar parlament elé, amelyek akkori elfogadása az egész Quaestorbotrányt megelőzte volna. Sajnálatos módon pusztán azért, mert ezek ellenzéki indítványok voltak, elutasításra kerültek.

A végeredmény ismeretes. Érdemi szakmai ellenérveket akkor sem tudtak felhozni; mint ahogy a három évvel ezelőtti jobbikos javaslat kapcsán sem, amely megakadályozta volna azt, hogy az értékük töredékén kótyavetyéljék el az érintett polgárok ingatlanjait, aztán újabb milliókat követeljenek rajtuk. Már akkor javasoltuk az elsétálás jogát, amelynek értelmében, ha az érintett pénzügyi vállalta azt, hogy fedezetként egy ingatlan szerepel, és azt az ingatlant piacosítják, akkor további követelésekkel ne fárasssa az adóst - idézőjelben -, tehát engedje szabad emberként távozni.

Azóta ez a csonka szabályozás keresztülment, nem a jobbikos százszerűsítés, hanem annak a kormányzat által évekkal később benyújtott kilúgozott formája, a kilakoltatási moratórium pedig lejárt. Az árverések tekintetében elmondhatjuk, hogy tízezres nagyságrendben került és kerül sor ilyenekre, és a károsultaknak talán csak az lehet a „szerencsésük”, hogy ezek jó része sikertelen, akár érdeklődő, akár vevő híján. Nem biztos tehát, hogy a mostani csonka fideszes módosítás bármit is javítana ezen a helyzeten. Azt viszont látjuk, hogy a Nemzeti Eszközkezelő sokak számára levegőt adhatna, átmeneti segítséget nyújthatna, ehhez viszont hatalmas szükség lenne arra, hogy a kormányzat végre változtasson a jobbikos nyomásnak megfelelően, vegye ki az eszközkezelő elbírálási rendszeréből azt, hogy a hitelező bank kötelező hozzájárulására legyen szükség.

(11.50)

Hiszen a hitelező bank - és el fogom mondani még 150-szer a parlamentben, ha kell, egészen addig, amíg nem változtatnak ezen - belenyúl a rendszerbe, megakadályozza nagyon sok esetben családok megmentését, otthonok megmentését. És azt is látjuk, hogy lenne még egy menekülőút: ez az úgynevezett magáncsőd intézménye lenne. Ennek a szintén kilúgozott verzióját a kereszténydemokraták nyújtották be, nem volt nekik különösebb szerencsésük a törvényjavaslatokkal, hiszen ha jól emlékszem, a vasárnapi boltzár is az ő nevükhöz fűződik, a magáncsőd intézménye is, és számos olyan kifarolt vagy félresikerült törvényjavaslat, amely nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. A magáncsőd esetében emlékeim szerint kereszténydemokrata képviselő médiainterjúban még egy húszezres nagyságrendről is beszélt, miszerint ennyi embernek segíthetne ez a rendszer. A rögválóság ezzel szemben alig néhány száz érdeklődőről és szerződést aláíróról szól.

A Jobbik tehát azt szeretné elérni, hogy a magáncsőd rendszerének emberközelibbé tételével érjük el azt, hogy sokkal többen tudjanak csatlakozni

ehhez a szisztémához, addig is megúszva a kilakoltatást, és ennek lehetőségét távolabb lökve. Itt is nagyon fontos lenne az, hogy egy ötéves terminust követően, amikor a nagyon szigorú feltételeket végrehajtották, teljesítették, azok a károsultak, akiket egyébként is egy igazságtalan rendszer által fosztottak ki, szintén megkapják az elsétálás jogát, szabad emberként távozhatnak. Engedjék meg tehát ezeknek az embereknek, hogy ha már kisemmizték őket, legalább nulláról kezdhesék újra az életüket, de semmiképpen ne mínuszról.

A sajnálatos az, hogy érdemi szakmai vitát eddig nem tudtunk a Ház előtt lefolytatni erről, hiszen rendre már bizottsági szinten a Fidesz-KDNP elkaszálja a Jobbik erre vonatkozó indítványait, éppen ezért hívjuk össze újra a devizahiteles kerekasztalt, hogy az érintettek teljes köre véleményének figyelembevételével olyan szakmai álláspontot és ebből fakadó nyomást gyakoroljunk a kormányra, amely elutasíthatatlanná válik. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából: „Az ukrán hatalom ismét fenyegeti Kárpátalja magyarságát, a magyar kormány pedig ismét hallgat!” címmel. Megadom a szót, képviselő úr, ötperces időkeretben.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány héttel ezelőtt azt a címet adtam akkori napirend utáni felszólalásomnak, hogy újabb magyarellenos törvények várhatóak Ukrajnában. Akkor azon kijevi törvénytervezetekről beszéltem, amelyek elfogadásuk esetén tulajdonképpen a családon belüli kommunikáció szintjére számúznék a magyar nyelv használatát Kárpátalján.

E javaslatok benyújtói ugyanis úgy építenék tovább az ukrán nemzetállamot, hogy eltörölnék a regionális nyelvek, így a magyar nyelv használatának még a lehetőségét is. A jelenleg hatályos 10 százalékról 30-33 százalékra emelnék fel a nyelvhasználati küszöböt, óvodától az egyetemekig csakis ukrán nyelvű képzés lenne megengedett, a magyar nyelvet pedig csupán idegen nyelvként lehetne tanulni a kárpátaljai iskolákban. Ukrán nyelven is meg kellene hogy jelenjen minden kisebbségi nyelvű sajtótermék, de olyan lehetetlenségek is szerepelnek egyik-másik tervezetben, hogy a nemzetiségek nyelvén előadott színházi darabokat kötelező lenne ukránul szinkrontolmácsolni. Az abszurd rendelkezéseket ráadásul nyelvszendőrök ellenőriznék, az azokat megszegőkre pedig súlyos pénzbüntetések várnának.

Tisztelt Országgyűlés! Mi, jobbikosok nemcsak a hírekből értesülünk a kárpátaljai magyarság helyzetéről, ottani tagjainkon, szimpatizánsainkon, családi és rokonai kapcsolatainkon keresztül ugyanis nap mint nap megéljük, megtapasztaljuk azt. Február 22-ei felszólalásomban ezért, a nép pártján álló és minden magyarért felelősséget érző Jobbik képviselője-

ként arra kértem a kormányt, hogy lényegesen nagyobb határozottsággal álljon ki a kárpátaljai magyarság szerzett jogai, így nyelvhasználat, oktatási jogosítványai mellett. Az ukrán állam ugyanis további jogkorlátozó intézkedésekkel próbálja ellehetetleníteni a nehéz gazdasági körülmények között amúgy is vészesen fogyatkozó kárpátaljai magyar közösséget. Felvetésemre akkor a magyar kormány részéről senki nem érezte fontosnak, hogy válaszoljon, mint ahogy most sincs már itt Szabó államtitkár úr, a Külügyminisztérium politikai államtitkára, aki néhány perccel ezelőtt ment el - akár meg is várhatta volna ezt a felszólalást.

Tisztelt Képviselőtársaim! Minden politikus szereti, ha végül az ő prognózisa igazolódik. Most is elmondhatom, hogy ismét nekünk lett igazunk; rögtön hozzátéve, hogy bár ne volna így. Az ukrán parlamentben időről időre felmerült korábban is, hogy büntetni kellene a kettős állampolgárokat, Kijev eddig azonban legalább ebben a kérdésben reálpolitikát folytatva a legfelső szinteken jelgelte ezt a témát.

Néhány napja azonban személyesen Porosenko ukrán elnök nyújtott be módosító indítványt, amely alapján megfosztanák ukrán állampolgárságuktól mindazokat, akik egy másik országnak is állampolgárai, mindez pedig beláthatatlan következményekkel járna a testvérháború sújtotta és gazdasági csőd szélén álló Ukrajnában élő magyar közösségre nézve.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik szerint az őshonos nemzeti közösségek elleni kijevi törvényhozási aktusok utóbbi időben történt megszorodása mindenképpen határozott választ kíván Budapestről. Még akkor is, ha ezek szándék szerint nem kizárólag a magyar közösség ellen irányulnak, sőt egyes vélemények szerint csupán Washington utóbbi időben megcsappant elkötelezettségét kívánják erősíteni a válság eszkalálásával, elterelve egyben a közfigyelmet a rendkívül súlyos gazdasági problémákról és a korrupció elleni küzdelem sikertelenségéről, például az ukrán politikai elit még „Pénztáros” Lőrincet is megszégyenítő gazdagodásáról.

Tisztelt Képviselőtársak! Ha a javaslatok valamelyikét elfogadják, lehetetlen helyzetbe kerül a kárpátaljai magyarság. Ezért ezt a kormánynak az összes lehetséges eszközzel meg kellene akadályoznia. Ha valahol, akkor Kárpátalján biztosan nem hátrálhatunk.

Mi, jobbikosok kezdettől fogva elismerjük és támogatjuk a kormány kárpátaljai magyar oktatást, kultúrát, egészségügy fenntartását segítő, valamint a helyi gazdaságot fejlesztő programjait és intézkedéseit, mint ahogyan a két nagy kárpátaljai magyar szervezet összefogását is támogattuk és üdvözlöttük. Továbbra is azt mondjuk, hogy támogatnunk kell Ukrajna európai integrációját és EU-tagságát, de a Fidesszel szemben nem vagyunk hajlandók ezt a feltétel nélkül, megelőlegezett gesztusként megtenni. Világos, a kárpátaljai magyarság megmaradása és gyarapodása szempontjából egyértelmű feltételeket kell ehhez szabnunk. Egy demokratikus Ukrajna legyen jó partnere és szoros szövetségese hazánknak, de nemzeti közösségeit elnyomó és megfélemlítő, sőt

őket a szülőföldjükről való elűzéssel fenyegető Ukrajnával szemben a leghatározottabban fel kell lépniük. Ennek a fellépésnek azonban még a nyomát sem látjuk a magyar külpolitikában.

Tisztelt Országgyűlés! Kormányra készülő XXI. századi pártként pontosan látjuk, hogy a külhoni magyar közösségek megmaradásához immár nemcsak templom, iskola és megtartó helyi közösségek szükségesek, hanem az anyagi gyarapodás lehetőségének biztosítása is. Ugyanakkor a Jobbik-kormány 2018-tól abban is leszámol majd a XX. század káros beidegződéseivel, a „merjünk kicsik lenni” szemléletével, valamint a megelőlegetett gesztusok politikájával, hogy minden kétoldalú, regionális és nemzet-

közi fórumot felhasználva meg fogja akadályozni a jogkorlátozó és jogszűkítő intézkedéseket, valamint fel fog lépni az őshonos magyar nemzeti közösségek jogainak bővítése és területi autonómiájának biztosítása mellett. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm a munkájukat.

Az Országgyűlés jövő héten hétfőn 11 órakor folytatja ülését. Az **ülénapot bezárom**.

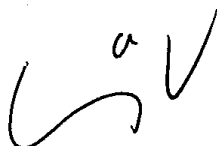
(Az ülésnap 11 óra 57 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Szávay István s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)